

ALBINA

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Rodul pământului

Am drumețit pe-ntinsurile județului Ialomița și-am surprins imaginea ogoarelor în aceste zile de toamnă, când roadele unui an iau calea hambarelor și când se așază temelia recoltelor anului ce vine. Cîmpul, cu coloritul lui fermecător, se supune omului cu care poartă un permanent dialog, un dialog al muncii, al priceperii, al experienței, în ultimă instanță, al producțiilor din ce în ce mai mari. Este un dialog pe care nimeni altul nu-l poate înțelege mai bine decît lucrătorul și prietenul ogoarelor. În popasurile pe care le-am făcut, am întilnit și am stat de vorbă cu mulți oameni în stare să-ți povestească zile în șir despre frumusețea îngemănării pămîntului cu munca făcută la timpul cel mai prielnic. Președintele cooperativei agricole din Ciocchina mi-a vorbit, bunăoară, despre o experiență pe care țărani de-aici au dobîndit-o datorită unui adevărat studiu făcut asupra pămîntului. „Anul trecut — îmi spunea el — am semănat griul înainte de 20 octombrie, cu mult mai devreme decît în precedentul an, cînd producția la hectar nu ne-a mulțumit de fel. În ciuda timpului neprielnic am obținut 2500 kg în medie la hectar, iar unele tarlale au ajuns chiar la 3000 kg. Folosind această experiență am hotărît ca și anul acesta ziua de 20 octombrie să ne găsească cu înșămînțările terminate“. Un telefon primit la redacție ne-a înștiințat că țărani cooperatori din Ciocchina au terminat înșămînțările cu cinci zile înainte de termenul pe care și l-au propus și că ei au început cu un prim succes bătălia pentru sporirea producției de griu la hectar.

Se cunoaște faptul că lucrările agricole din această toamnă se desfășoară în condiții naturale și de înzestrare tehnică a agriculturii superioare celor din anul trecut. În sudul și estul țării, pămîntul are o umiditate în stare să asigure un bun pat germinativ pentru o răsărire normală a plantelor. Sint deci condiții pentru asigurarea unei sporite recolte în anul viitor, condiții ce trebuie folosite și îmbinate cu efortul executării la timp și în condiții optime a lucrărilor agricole de toamnă.

Lucrările ce necesită o mare urgență și de care depinde recolta de griu din viitorul an sînt: recoltarea culturilor tîrzii, pregătirea terenului pentru înșămînțări și semănatul. În unele județe cum ar fi, de pildă, Ialomița, Constanța, Brăila, Olt, Ilfov și altele s-au luat din vreme toate măsurile pentru desfășurarea într-un ritm rapid a acestor lucrări, în prezent ele situîndu-se printre frunțuri. Se observă însă, în unele județe, întîrzieri nejustificate atît în privința eliberării terenurilor cit și a înșămînțării. Justificările ce se aduc nu pot nici pe departe motiva această rămînire în urmă. Să luăm doar cîteva exemple. În timp ce în județul Bihor, cooperativele agricole de producție sînt pe punctul de a termina semănatul, în județul vecin Arad, care are aceleași condiții naturale, înșămînțările s-au făcut pe o suprafață ce nu atinge nici măcar jumătate din cea planificată. În județul Mureș, situația este și mai critică, procentajele reprezentînd recoltarea culturilor tîrzii, pregătirea terenurilor și semănatul fiind destul de reduse. Aici mijloacele mecanizate nu sînt folosite la capacitatea lor maximă din cauza unei proaste planificări care nu ține seama întotdeauna de succesiunea lucrărilor în așa fel încît să nu existe nici un timp mort.

Unii încearcă să se amăgească susținînd că timpul este încă frumos și că „mai este vreme“ pentru executarea lucrărilor. Într-adevăr, în ultimele zile, vremea a fost mai frumoasă, ceea ce a permis intensificarea ritmului de desfășurare a tuturor muncilor agricole de toamnă. Însă nu-i mai puțin adevărat că această vreme se poate schimba de la o zi la alta și la acest lucru ar trebui să se gîndească și cei rămași în urmă. Asigurarea unor recolte bogate în anul viitor presupune folosirea, în momentul de față, a fiecărei zile, a fiecărui ceas, a fiecărei clipe frumoase pentru executarea la timpul optim și de o calitate superioară a lucrărilor din acest sezon.

Există o zicală: nu lăsa lucrul de azi pe mîine. Mi se pare că această zicală are, în cazul complexității și ritmului muncilor agricole, cea mai mare aplicare. Orice clipă pierdută poate înrii producția agricolă, poate fura din recolta anului viitor ale cărei baze se pun în aceste zile de toamnă.

OVIDIU MARALOIU

Peisaj argeșan

Se schimbă din cînd în cînd vremea și odată cu asta și îmbrăcămîntea pămîntului. Iarna, în cojoc alb lătit pe pămînt, primăvara în pelerină verde, abia înmugurită, vara numai în mătase strălucitoare și galbenă. Și toamna, în galbenul pictorului pătat cu o mică de vopsele; cu pete de

dealuri arămit, ori cu pete încă verzi de iarbă muiată în bătaia vîntului; cu ploaie încete și mărunte; cu frunze roșii de castan plutind deasupra șiroaielor din marginile drumului; cu albastrul-cenușiu al zilelor de septembrie, cu mirosuri de frunze arse, cu copacii uzi pe ramurile cărora se adună ochiuri de apă limpede, argintii; și mai departe de dealuri, acolo unde pare

mereu că se sfîrșește pămîntul, plutesc liniile albastre ale munților ca niște aripi uriașe; cîte o apă săracă și tulbure curge încolăcindu-se printr-un deșert de piatră albă; toamna, cînd zboară frunzele, lipindu-se pe urmă de pămînt ca niște palme bine întinse; cu mere înlănțuite pe ramuri ca șirurile de mărgele; cu vii aplecate de ciorchini; cu diminețile aburite de ceață; cu amurgurile însingerate ca o sobă uriașă păstrînd căldura unui

foc de august stins și bănuind răceala albă a iernii ce va să vie în curînd.

Toamna, cu ploile lungi, cu fișii de frunze părăsite de crengi, cu mirosuri arse pretutindeni, cu amintiri neplăcute din copilărie; zile reci, cu cerul stors de-asupra ca o cîrpă udă și murdară, ore ce-ți amintesc versul argezean „De ce-aș fi trist? Și totuși...“.

Eram aproape de Biczaz în toamna aceasta, într-o zi în care plouase tot timpul tîindu-mi tot cheful de călătorie prin munți. Nu prea eram vesel cînd l-am cunoscut acolo pe Moș Andrei. Și totuși? Parcă mi-a luat cu mîna tot necazul, pof-tindu-mă în odăile lui cu pereții de cretă, ciocnind pe urmă un pahar de vin nou, numai bun de cunoștință. Rar am mai întilnit un asemenea gospodar, priceput pînă și în înflorirea scînduri-

lor gardului cu bricagul. Nici cînd nu văzusem un om mai vesel și mai jucăuș, frigînd podeaua cu călcîiele, hitru, cu glume puse în vîrfurile limbii. Mă uitam căscat de mirare și parcă îmi venea să cred că sînt mai bătrîn decît argintul viu din fața mea. Da' de ce-ți zice lumea Moș Andrei? I-am întrebant. Așa-i lumea, mi-a răspuns, se uită în acte și nu la om, eu am 84, dar pînă n-ajung suta nici că mă las, de boli n-am știut și de greu nu m-am speriat, numai cu voie bună și chibzuință am ajuns pîn-aici, uite-așa! Și iar a sărit Moș Andrei frigînd podeaua. Și privindu-l nu puteam decît să dau dreptatea de partea lui, mirîndu-mă, pînă la urmă rîzînd, uitînd de toată ploaia de afară și de tristețea trecătoare a frunzelor, toamna.

IULIAN NEACȘU

Din cuprins:

SE IMPUNE INTENSIFICAREA RITMULUI LUCRĂRIILOR AGRICOLE DE TOAMNĂ

pag. a 3-a

COLUMNA LUI TRAIAN

pag. a 4-a

OLIMPIADA '68

pag. a 7-a

„Hora pe bătaie” interpretată de un grup de dansatori din comuna Făgărașul Nou, județul Constanța

TRADIȚII ARTISTICE LA ROMOS

În Orăștie, la Muzeul de artă populară, între alte colecții de valoare inestimabilă, este înfățișat și un interior de casă țărănească de la Romos. Acest colț de locuință de tip Romos, mai precis o încăpere reconstituită piesă cu piesă, este o dovadă a gustului estetic la care au ajuns de-a lungul veacurilor creatorii de artă populară din Romos și, totodată, o invitație de a-i cunoaște la ei acasă pe cei care continuă vechile tradiții locale.

Înainte de a urma această invitație, câteva cuvinte despre interiorul de locuință tip Romos, așa cum ni l-au prezentat directorul Nicolae Adam și muzeograful Valeriu Todea. Piesa de greutate în ansamblul camerei este patul, numit în partea locului „cobirlău” și acoperit cu un munte de perini, scoarțe și covoare. Țesăturile depozitate pe pat nu urcă totuși pînă în tavan și, pentru a nu lăsa peretele gol în partea lui superioară, gospodina casei l-a acoperit cu frumoase tinde de culme, un fel de draperie. Peretele opus este împodobit cu ceramică zmlățuită, ale cărei culori și elemente decorative rivalizează cu cele ale țesăturilor. Absolut toată lemnăria din cameră este încrustată, pînă și lingurarul sau cutia de sare de lingă plită îți încântă privirile, ca să nu mai vorbim de laviță, de furca de tors sau de dulapul de perete, numit „parseghi”.

Fără îndoială însă că țesăturile lasă cea mai puternică impresie, fiind bine puse în valoare de câteva becuri de neon, meșteșugit ascunse în fereastra falsă, pentru a imita lumina solară. După ce am admirat obiectele din muzeu, ne-am deplasat la Romos, în dorința de a le vedea pe țesătoare la lucru, împodobind scoarțe sau covoare cu modelele specifice acestei zone folclorice. Am făcut cunoștință cu trei cadre didactice, de la care am aflat că, într-adevăr, în comună există preocupări în direcția valorificării folclorului local, a unor obiceiuri și datini. Profesorul de istorie tocmai redactase un articol pe această temă pentru revista „Astra”, iar câțiva tineri ne-au relatat despre succesele echipei de călușari, distinsă cu premiul al III-lea pe țară în cadrul celui de al VIII-lea concurs al formațiilor artistice de amatori. Interesându-ne cine mai are război de țesut și „ucreează” la el, am fost îndrumați mai întîi la Viorica Urișcu, o tinăra gospodină cu locuința pe strada principală. Am remarcat că elementele decorative ale cusăturilor ei se deosebesc de cele ale cusăturilor de la muzeul din Orăștie.

— Astăzi nu se mai lucrează ca pe vremea mea, a intrat în vorbă bunica Vioricăi, Ana Trocan. Tinerile caută modele noi, combinații moderne, cum zic ele. Dacă reușesc modele frumoase,

bine fac că le încearcă. Eu v-aș arăta însă, fiindcă veni vorba, câteva modele de-ale mele, vechi.

Zicînd acestea, bătrîna scoase dintr-o ladă câteva țesături. Am rămas uimiți de frumusețea lucrului. Nici o combinație de prost gust! Numai motive geometrizate, culori împăcate — o desăvirșită, am spune — clasică armonie de elemente ornamentale și cromatice.

Cineva ne-a spus că peste drum, la Ion Bucur, casa se gătește de nuntă și că încăperiile au fost împodobite pentru petrecere cu țesături de cele vechi. Am fost acolo și ne-am convins că localnicii nu au uitat ceea ce este frumos în țesăturile tradiționale, că le caută la evenimente notabile cărora vor să le dea un cadru ales. Și acolo, în curte, apoi în plină stradă, au apărut bătrîne care ne-au arătat modele pline de farmec, scoase de prin lăzi.

Am făcut diferența între așa zisele modele noi, moderne și măturisim că tinerele țesătoare sînt încă departe de a dovedi arta bătrînelor. Pentru a putea realiza lucruri bune, e necesar ca tendința tinerelor țesătoare de a crea modele noi, de a inova și deci de a continua pe o altă treaptă tradițiile locale, să fie canalizată pe făgașul cel bun, îndrumată de către persoane competente. Inovarea nu trebuie să deschidă drum lipsei de gust, contrafacerilor, modelelor văduvite de însușiri artistice. În alte părți, pentru evitarea acestui pericol, au fost inițiate cercuri de artă populară, au fost organizate concursuri de virtuozitate și expoziții sau măcar au fost alcătuite albume de modele, în eșantioane sau desene. Am întrebât dacă s-a făcut și la Romos ceva din toate acestea. Nu, nu s-a făcut nimic. În comună atît de frumos reprezentată la muzeul din Orăștie, arta țesăturilor care s-a impus cu autoritate are acum nevoie de sprijinul forțelor culturale pentru a dăinui.

Un tînăr din formația de călușari, martor la discuțiile noastre cu localnicii, amîntea și el că dansatorii duc lipsă de costume, că bunicile nu mai văd să lucreze pentru ei, iar nevestele tinere nu se pricep să facă un piețar, o „plentică” sau „zdroncane”. Evident, frumoasele tradiții artistice de la Romos nu trebuie uitate. Ele se cer păstrate, cultivate cu grijă și cu dragoste, îmbogățite, sarcină pentru îndeplinirea căreia activiștii culturali pot găsi modalități dintre cele mai plăcute și eficiente. Un concurs pentru cel mai izbutit model, o țesătoare acasă la una dintre țesătoarele vîrstnice, o acțiune de depistare și de colecționare de eșantioane cu motive specifice locale sau chiar un cerc de țesături s-ar bucura neîndoios de sprijinul sătenilor, înscriindu-se în fruntea reușitelor căminului cultural în domeniul educației estetice, al păstrării și sporirii tezaurului artistic moștenit de la înaintași.

NICOLAE CULCEA

Notă de lector

Cunoscut ca poet de esență ca și prin deseale sale comentarii literare, Ion Petrache ni se prezintă de astădată, cu o carte de proză, care poartă numele *Dincolo de aparențe*.

Este greu să caracterizez sumarul acestui volum cuprins din cele șase piese, pentru că scriitorul trece de la un subiect la altul, mereu nou, pe alt plan.

DINCOLO DE APARENȚE

Ion Petrache este un neli-niștit, un zbuciumat și aceasta reiese clar din fiecare nuvelă a volumului citat. El are observația fină a creatorului de atmosferă și mai ales a celui care, cunoscîndu-și bine eroii, îi poartă pe un drum pe care nimeni n-a umblat.

Cînd un dornic de dreptate socială (Drumul muntelui), cînd un îndrăgostit de o brazdă de pămînt (Piatra de hotar), cînd un bicicuitor al moravurilor sociale și în același timp un pictor subtil al stărilor sufletești deosebite (Vipera moare la asfințit), cînd el însuși un *Borbos* puternic și priceput pe care o întîmplare îl reduce la linia de plutire (Bocleas), cînd un om de o necuprinsă bunătate sufletească, pe care spiritul datoriei îl face să triumfe și în același timp să dea drumul sentimentelor care să aducă lacrima pînă în gene ca apoi să și-o retragă, lăsîndu-te multă vreme cu senzația că însuși tu, cititor, faci parte dintre eroii acestui episod (Zbor de încercare).

Ion Petrache posedă acel mister al scriitorului adevărat, de a te face să trăiești cu aceeași intensitate momentele descrise, fără să știi ce trebuie să admiri mai întîi: seninătatea cu care scrie, simplitatea cu care crează sau del har ce-l au unii scriitori de a face din tot ce scriu operă de artă. Nuvela *Dincolo de aparențe* se detașează de toate celelalte prin acel mister de nedeslegat al creației scrierilor deosebite.

VIRGIL CARIANOPOL

CURIER CULTURAL

● Duminică 13 octombrie, s-au aniversat două evenimente deosebit de importante: 375 de ani de existență a Liceului din Odorheiul Săcuiesc și împlinirea a 140 de ani de la înființarea gimnaziului din Beluș, de către Samuil Vulcan. Cadrele didactice și elevii celor două licee au adresat Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, personal, două telegrame, exprimîndu-și calde mulțumiri pentru grija permanentă purtată de partid și de stat școlii și slujitorilor ei.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de stat a adresat, cu acest prilej, două mesaje cadrelor didactice, elevilor, organizațiilor de partid și organizațiilor de tineret de la Liceul „Dr. Petru Groza” din Odorheiul Săcuiesc și de la „Liceul nr. 1 Beluș”.

● Plecat într-un lung turneu, Ansamblul folcloric „Ciocîrlia” a sosit vineri, 11 octombrie, la New York. Timp de 100 de zile, soli artiștii populari românești vor prezenta spectacole în peste 30 de orașe din Statele Unite ale Americii, precum și în câteva localități din Canada și Mexic.

● În comuna Papiu Ilarian, județul Mureș, s-a dezvelit, duminică, 13 octombrie, o placă comemorativă în memoria cărturarului ardelean Alexandru Papiu Ilarian.

SPECTACOL HAIDUCESC

Haiducii lui Pîntea au pornit călare în cete mici spre înălțimile ce înconjoară satul. Sus pe crestele dealurilor s-au aprins focuri și călăreții adunați în jurul lor așteaptă semnalul de chemare...

Pe dealul Prislop, pe un platou ca cu amfiteatru, s-au strîns peste 2000 de oameni. Au venit aici, la Măgoaja, localitate așezată la hotarul dintre județul Cluj și Maramureș, în satul unde a slugărit și de unde a pornit Pîntea haiducul să facă dreptate, să pedepsească pe cei care împilau poporul — la un spectacol de evocare a acelor vremuri și a figurii legendarului haiduc. Se aflau aici săteni din Chiuești și Strimbu, din Rugășești, Căței și din localitățile pe unde a trecut în urmă cu peste două veacuri, vestitul Grigore Pîntea Vițezul, și unde amintirea haiducului trăiește vie și azi în memoria oamenilor.

După frumoasa și emoționantă evocare a figurii lui Pîntea haiducul, a stărilor de lucruri de la sfîrșitul secolului al XVII-lea de către profesorul Florian Gavrilescu, directorul muzeului din Dej, de pe virful Prislopului a răsunat un semnal de trompetă. De pe dealurile ce înconjoară satul se auzeau cu un lung ecou, strigătele de chemare ale haiducilor, preluate și de „haiducii” care au apărut pe scenă să prezinte într-un montaj literar imagini și legende din viața lui Pîntea. Călăreții coborînd de pe dealuri au trecut prin fața scenei spre Poeni și Pîntea, apoi s-au pierdut...

Era atît de impresionant, atît de convingător acest mare spectacol panoramic încît participanților li se părea că asistă și participă într-adevăr la evenimentele, la lupta haiducilor ce a avut loc cu peste două sute de ani în urmă. Cînd pe scenă se evoca participarea haiducilor de sub conducerea lui Pîntea la asediul și ocuparea orașului Baia-Mare (Pîntea și cetele lui de haiduci au luat parte la răscoala antihabsburgică din 1703-1711 și a murit în lupta pentru cucerirea orașului Baia-Mare) și cînd călăreții grupați laolaltă treceau în galop pe șoseaua ce duce spre Baia-Mare, o parte dintre spectatori au pornit după haiduci.

Emoționantă și deosebit de reușită a fost și scena care a înfățișat sfîrșitul lui Pîntea, clipele în care eroul legendar dă ultimele sfaturi și îndrumări tovarășilor săi de luptă, momentul în care se cîntă nemurirea vitejiei haiducești în prezența călăreților aliniați în fața scenei. Și, ca o întregire a montajului, în final a urmat o baladă despre Pîntea haiducul prezentată de învățătorul I. Man din Rugășești.

Ca atmosfera să fie cit mai autentică, în timpul programului lingă scenă, a fost amenajat un bordei haiducesc și instalat un proțap la care s-a fript un berbec.

Spectacolul Pîntea Grigore Vițezul, la care și-au dat concursul artiști amatori din Cluj, Dej, Chiuești și alte localități, călăreți din Măgoaja, Strimbu și Rugășești, a fost o manifestare cultural-artistică deosebit de reușită, a evocat printr-o frumoasă realizare artistică, un moment din lupta poporului pentru libertate și dreptate.

I. RADU

ADAS

ORICE GOSPODAR PREVĂZĂTOR ÎNCHEIE O ASIGURARE LA

ADAS

SUPLIMENT „ALBINA“

PREȚUIȚI PREVEDEREA

de EMIL BOLDUȘ

Șeful Oficiului de studii, documentare și popularizare
din Direcția Generală ADAS

Este lucru îndeobște cunoscut că omul gospodar nu pregetă niciodată să-și facă gospodăria mai trainică, viața mai îmbelșugată. Și ca dovadă că este așa, priviți în comuna dv. în comunele vecine. Veți vedea case noi și arătoase, gospodării în care bunăstarea te întâmpină la tot pasul. Acum, mai mult ca oricând, oamenii satelor noastre muncesc cu multă sîrg, făcîndu-și viața îmbelșugată.

Iar atunci cînd pui suflet în ceea ce faci, niciodată n-ai să lași la voia întâmplării agoniseala muncii. Și tocmai aceasta înseamnă a fi prevăzător, a adăuga hărniciei și priceperii, înțelepciunea și PREVEDEREA.

Nevoia aceasta de „a te pune la adăpost“ față de întâmplările care-ți pot dăuna este veche de cînd lumea. De la generație la generație, de la bătrîni la tineri, PREVEDEREA a fost mereu la loc de preț în preocupările oamenilor.

Aceasta se constată și în nenumăratele zicale și proverbe dintre care vom aminti doar cîteva: PREVEDEREA ESTE MAMA ÎNTELEPCIUNII, OMULUI PREVĂZĂTOR ÎI MERG TOATE CU SPOR, FACI UN LUCRU AZI, AI GRIJĂ DE EL MÎINE și multe altele.

De ce a fost și este prețuită PREVEDEREA? Răspuns simplu și firesc: fenomenele naturii (trăsnetul, inundația, furtunile, ploile torențiale, cutremurele de pămînt etc) pot provoca omului pagube, îi pot vătăma sau distruge unele bunuri. Accidentele pot fi de asemenea cauze ale unor ne cazuri. Să ne gîndim numai cît rău pot produce focul, explozia, minuirea neatentă a sculelor și altele.

Este locul să spunem acum că, dintre toate formele de PREVEDERE, cea care oferă cel mai mult gospodarului care știe să o prețuiască este ASIGURAREA. Și trebuie spus din capul locului că aceasta este tot atît de veche cît și PREVEDEREA, ele fiind strîns legate una de cealaltă.

La început grupuri de oameni se înțelegeau între ei să despăgubească, la nevoie, pe acel membru al grupului care suferea o pagubă sau se accidenta. În caz de deces, ajutorul era dat familiei. Se înțelege că odată cu dezvoltarea vieții sociale au luat și asigurările forme complexe, tînzind să devină ajutoare de nădejde pentru cei încercați de necazuri.

După cum se știe, statul nostru acordă o deosebită importanță prevenirii și combaterii calamităților naturii, a urmărilor lor în desfășurarea normală a vieții, prin realizarea unor măsuri de îmbunătățiri funciare; îndiguiri, desecări; combaterea eroziunii solului; irigații; împăduriri; combaterea dăunătorilor din agricultură; prevenirea și combaterea molimelor și incendiilor; măsuri profilactice împotriva bolilor contagioase ș.a.

Cu toate acestea mai sînt încă fenomene distrugătoare ale naturii care nu pot fi prevăzute ori înlăturate.

Atunci cînd acestea se produc, pot aduce după sine pagube materiale, decese și invalidități care uneori pot fi mari, deci mai greu de suportat. Efecte asemănătoare pot avea și diferitele accidente.

Pentru asemenea cazuri există în țara noastră o instituție specializată — Administrația Asigurărilor de Stat — care oferă oamenilor muncii de la sate cît și unor unități socialiste, posibilitatea luării unor măsuri de PREVEDERE prin încheierea de asigurări, în baza cărora acordă despăgubiri pentru bunurile deteriorate sau distruse și anumite sume de bani persoanelor rămase cu invalidități sau urmașilor lor, în caz de decese.

Un singur exemplu este concludent. Despăgubirile plătite în semestrul I 1968 cooperativelor agricole de producție și cetățenilor, pentru pagubele suferite în sectorul zootehnic, au însumat peste 153 milioane lei, mijloc prin care asigurații au putut înlocui animalele pierite.

Faptul că numărul celor ce s-au convins de necesitatea asigurărilor, de utilitatea lor în viața de toate zilele a crescut de la an la an, dovedește că Administrația Asigurărilor de Stat, prin asigurările pe care le oferă, vine tot mai mult în întâmpinarea nevoilor și dorințelor cetățenilor.

Pentru îndeplinirea sarcinilor sale, ADAS este organizată în mod corespunzător. Ca urmare a noii împărțiri administrativ-teritoriale, în fiecare județ funcționează cîte o direcție județeană ADAS, iar pe teritoriul județelor funcționează, în localitățile mai importante, puncte de lucru. Atît direcțiile județene cît și punctele de lucru au sarcini operative, adică încheie contracte de asigurare, plătesc despăgubirile și sumele asigurate.

Pentru a avea o legătură mai strînsă cu populația, în comune și orașe, precum și în întreprinderi, în instituții și în cooperativele agricole de producție activează agenți de asigurare și responsabili cu munca de asigurare, care efectuează contractarea asigurărilor cu populația, încasînd totodată și primele de la asigurați. Aceștia pot da și lămuriri cu privire la orice formă de asigurare practică de ADAS, cum se poate încheia aceasta, care sînt avantajele ei etc. Vedeți, așadar, cîtă importanță se acordă acestui bun pe care l-a prețuit și îl prețuiește orice om: PREVEDEREA.

Rîndurile de față v-au reamintit lucruri știute, căutînd însă să arate care sînt căile prin care PREVEDEREA poate deveni un ajutor de nădejde atunci cînd este înfăptuită.

În materialele din paginile următoare veți găsi date suplimentare care vă vor ajuta să puneți cît mai grabnic în aplicare SPIRITUL DE PREVEDERE, prin încheierea uneia sau a mai multor forme de asigurare pe care ADAS vi le pune la îndemînă.

● Asigurările de persoane se bucură de o solicitare mereu sporită, atît la orașe cît și la sate. Avantajele pe care acestea le oferă asiguraților constituie argumente determinante pentru oricine. Știți cîte feluri de asigurări de persoane pune Administrația Asigurărilor de Stat la dispoziția cetățenilor? Rețineți: 12. Există, deci, toate posibili-

crescînd cu cîte 5 000 lei — se plătește, în afară de cazurile de invaliditate permanentă, la expirarea asigurării dintr-o dată sau sub formă de rentă anuală, pe o perioadă de 5—10 ani.

● Cele mai indicate asigurări pentru oamenii muncii de la sate sînt asigurarea pausală și asigurarea complexă a gospodăriei. Fiecare dintre acestea cuprinde, de altfel, cîte 3 forme de asigurări, dintre cele mai necesare pentru mediul rural. Despre acestea găsiți amănunte în paginile următoare.

● Cunoașteți că ADAS efectuează asigurări și în alte țări? Aceasta are loc atît prin aplicarea unor forme adecvate de asigurare (asigurarea mărfurilor de import-export, asigurarea construcțiilor-instalațiilor și a răspunderii constructorului ș.a.) precum și prin sistemul reasigurărilor prin care ADAS preia o parte din asigurările ce le încheie alte instituții de asigurare în țările lor. În prezent ADAS are relații de reasigurare cu peste 400 de instituții de asigurare și reasigurare din lume.

pe scurt

tățile de a alege forma de asigurare cea mai potrivită intereselor dv.

● Printre formele de asigurare practicate de ADAS există una care vă poate asigura o pensie pe timp de 5—10 ani. Aceasta este Asigurarea de economie și de invaliditate permanentă din accidente, la care suma asigurată — de 10 000 lei sau mai mare,

Casă din Cocorășți—Prahova

Extragerea
literelor
cîștigătoare

CE SÎNT TRAGERILE DE AMORTIZARE ?

Unii cititori, întilnind — ca avantaj al asigurărilor de viață — TRAGERILE DE AMORTIZARE, solicită amănunte despre această problemă.

Satisfacem, deci, dorința aceluia care vor să știe mai pe larg ce sînt tragerile de amortizare.

Așa cum am mai scris, tragerile de amortizare oferă asigurătorilor avantajul de a putea primi suma asigurată (totală sau în parte) și înainte de expirarea asigurării.

Se știe că asigurările se încheie pentru diferite sume: 3 000, 5 000, 10 000, 15 000 de lei etc. Pentru fiecare 0 MIE DE LEI din suma asigurată, cetățenii indică o combinație de trei litere, de exemplu D.A.B. Combinațiile se înscriu în contract, astfel încît în cazul cînd se încheie o asigurare pentru 10 000 de lei, de exemplu, asiguratul va avea 10 combinații de litere cu care participă — lunar — la tragerile de amortizare. Menționăm că, la cererea asiguratului, combinațiile de litere pot fi schimbate în cursul duratei contractului de asigurare.

La SFÎRȘITUL FIECĂREI

LUNI, (deci de 12 ori pe an), Administrația Asigurărilor de Stat organizează, în Capitală sau în alte orașe, tragerile de amortizare. Acestea sînt publice, anunțate fiind în prealabil prin presă și radio.

Tragerile de amortizare sînt, deci, trageri la sorți ale unor combinații de litere. În fiecare lună se amortizează (sau, într-un sens mai larg — se extrag) cîte 8 combinații de litere. Acestea se aduc la cunoștința asiguraților prin presă, radio, afișare la sediile unităților ADAS etc. Asigurații pot confrunța combinațiile din polițele lor cu cele ieșite cu prilejul tragerilor. Combinațiile de litere din polițele de asigurare se consideră ieșite la tragerile de amortizare, dacă ordinea lor corespunde cu ordinea literelor din combinațiile ieșite la trageri.

În caz de amortizare, ADAS plătește o parte sau toată suma asigurată, în funcție de numărul combinațiilor de litere ieșite la sorți.

Iată așadar un avantaj important acordat de ADAS celor care încheie asigurări mixte de viață.

Pentru cei prevăzători:

Asigurarea facultativă a animalelor

O asigurare pentru animale, încheiată la ADAS, deține grija manifestată de fiecare gospodăru pentru animalele sale.

Se pot asigura: **bovinele** (boii, taurii, vacile, bivoliile și bivolițele) în vîrstă de la 6 luni; **cabalinele** (caili, armăsarii și iepelii) în vîrstă de la 1 an pînă la 15 ani; **porcinele** (porcii, vierii și scroafelii) în vîrstă de la 6 luni; **ovinele și caprinele** (oile, caprele și țapii) în vîrstă de la 1 an.

În cazurile de pierdere a animalelor din pricina bolilor, epizootiilor și accidentelor ADAS plătește despăgubiri.

În cele ce urmează indicăm cîteva din accidentele care pot provoca pierderea animalelor, cazuri în care Administrația Asiguraților de Stat acordă despăgubiri: focul, explozia, trăsnetul, acțiunea curentului electric, cutremurul de pămînt, surparea de teren, inundația,

furtuna, uraganul, grindina, atacul fiarelor sălbatice sau al altor animale, mușcătura șerpilor, înțepătura insectelor veninoase, otrăvirea subită cu ierburi sau substanțe toxice, distocia (fătarea grea), umflarea (meteorizarea acută) din cauza furajelor, insolarea, leziunile interne provocate de înghițirea de obiecte, înecul, castrarea făcută de organele veterinare etc.

Dacă animalele au fost sacrificate pe baza dispoziției organelor competente, în legătură cu aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a epizootiilor, în urma unei boli incurabile care exclude posibilitatea utilizării pe mai departe a animalelor, în cazul cînd animalul a suferit un accident, sau în urma unei boli care-l amenință cu moartea sigură, în cazul cînd animalele au fost scoase din gospodărie pentru combaterea morve și a anemiei infecțioase, se acordă, de asemenea, despăgubiri convenite.

Asigurațiile de animale se încheie pe timp de un an. Ele pot fi însă încheiate și pe un termen mai scurt, dar nu pe mai puțin de 6 luni.

Primele de asigurare stabilite, ținîndu-se seama de valoarea reală a animalelor și de durata asigurării. Astfel, pentru o vacă de rasă în vîrstă de la 2 la 10 ani inclusiv, asigurată la suma de 2 000 de lei, prima de asigurare ce se plătește pe 6 luni este de 90 de lei.

Utilă și avantajoasă:

Asigurarea paușală

Asigurarea paușală este una dintre cele mai cuprinzătoare și mai folosite forme de asigurare pentru locuitorii satelor. Ea cuprinde o specie de animale (la alegere), bunurile din gospodărie, precum și pe titularul asigurării și soția sa și poate fi încheiată de orice membru al unei cooperative agricole de producție.

Animalele asigurate pot fi: vite cornute mari, în vîrstă de la șase luni, pentru suma asigurată totală de 1 000 de lei; sau porcine, în vîrstă de la șase luni, pentru suma asigurată totală de 450 lei; sau ovine și caprine, în vîrstă de la 1 an, pentru suma asigurată totală de 600 de lei.

Administrația Asiguraților de Stat plătește despăgubiri în cazurile de pierdere a animalelor pricinuită de boli, molime ori accidente, precum și ca urmare a sacrificărilor sau a scoaterii din gospodărie, din motive întemeiate, în baza

dispozițiilor organelor competente.

Bunurile din gospodărie cuprinse în asigurare sînt: mobilierul, îmbrăcămintea, încălțămîntea, obiectele casnice, uneltele pentru uz gospodăresc, instrumentele, scoarțele, produsele și uneltele agricole, viticole, pomicole, produse animale și alimentare, materialele pentru uz gospodăresc, combustibilul, furajele și multe altele. Suma asigurată totală pentru bunuri din gospodărie este de 5 500 de lei.

Administrația Asiguraților de Stat plătește despăgubiri în cazurile de distrugere ori avariere a bunurilor datorită unor întimplări neprevăzute (incendiu, trăsnet, explozie, grindină, inundații, furtună, furt prin spargere și multe altele).

După cum s-a arătat, asigurarea cuprinde și persoana care a încheiat contractul de asigurare, pentru cazurile de invaliditate permanentă sau de deces, ca urmare a unui accident întimplat în orice împrejurare precum și soția acestuia, pentru caz de invaliditate permanentă și deces ca urmare a unui accident întimplat la domiciliu.

Prima de asigurare este mică: 90 de lei pe timp de un an și 45 de lei pe șase luni.

Mai este oare nevoie să menționăm că asigurarea paușală nu trebuie să lipsească nici unui membru al cooperativei agricole de producție? Rîndurile de mai sus o recomandă în acest sens.

REȚINEȚI!

ASIGURAREA
COMPLEXA A
GOSPODARIILOR
CETAȚENILOR...

PRINTR-UN
SINGUR
CONTRACT —
MAI MULTE
ASIGURARI

De ce facem afirmația din titlul acestor rînduri? Pentru că în această formă de asigurare sînt cuprinse mai multe feluri de asigurări: asigurarea bunurilor din locuință și din jurul ei; asigurarea persoanei care a încheiat contractul de asigurare și a soției, pentru cazurile de invaliditate permanentă și de deces, întimplate la domiciliu; de asigurare pentru cazurile unor sume datorate de către asigurat și membrii familiei acestuia, în calitate de locatari, proprietarii, de asigurare pentru pagubele la imobil, precum și pentru cele datorate altor persoane pentru accidentarea lor precum și pentru avarierea bunurilor aparținînd acestora, la domiciliul asiguratului.

Se acordă deci despăgubiri în cazurile de distrugere sau deteriorare a bunurilor ca urmare a incendiului, trăsnetului, exploziei, ploilor torențiale, grindinei, furtunii, cutremurului de pămînt, prăbușirii sau alunecării de teren, furtului prin spargere, pentru

pagubele pricinuite ca urmare a stricăciunilor accidentale produse la instalațiile de apă, canal și gaze, a căderii pe scările sau adăposturile în care se aflau bunurile asigurate a unor obiecte ori a prăbușirii clădirilor sau adăposturilor respective, precum și a izbirii lor de către un vehicul. Menționăm că stupii (fără familia de albine) precum și uneltele agricole, viticole, pomicole, apicole și pentru deservirea zootehnică sînt asigurate la domiciliul asiguratului și la locurile de producție, respectiv — de muncă, cît și pe timpul transportului acestora.

Cu privire la cuprinderea în asigurare a persoanelor pentru cazurile de invaliditate permanentă sau deces, menționăm că se pot întimpla la domiciliul asiguratului ca: incendiul, trăsnetul, explozia, cutremurul de pămînt, lovirea, căderea, acțiunea curentului electric, arsura, asfixierea din cauze subite.

Referindu-ne la asigurarea pentru cazurile de despăgubiri civile, arătăm că ADAS își asumă răspunderea pentru acoperirea sumelor datorate de asigurat și de membrii familiei acestuia, în calitate de pagubele provocate la imobilul proprietarului (de incendiu și explozie), precum și pentru acoperirea sumelor datorate altor persoane, pentru accidentarea lor, la domiciliul asiguratului.

Numeroasele avantaje ale acestei forme de asigurare, practicată de ADAS, o fac utilă oricui. Ea este cu atît mai solicitată, cu cît prima de asigurare este foarte redusă: 2 lei pentru fiecare 1 000 de lei din valoarea bunurilor asigurate, pentru un an întreg.

ASIGURAREA MOTOCICLURILOR PENTRU CAZURILE DE AVARII

Aceasta este o formă de asigurare care poate fi încheiată de orice proprietar de motocicletă (cu sau fără ataș), motoretă, mototricicletă, scuter și motobicicletă.

Asigurarea acoperă cazurile de pagube pricinuite în timpul mersului sau în cel al staționării — de: ciocniri subite cu alte mijloace de transport sau cu orice alte lucruri mobile sau imobile, izbiri, căderi, derapări, răsturnări, cădere pe autovehicul a unor obiecte, incendiu, trăsnet, explozie etc.

Suma asigurată se stabilește de persoana care încheie contractul de asigurare.

Prima de asigurare ce se plătește de asigurați este de numai 2,95 de lei pe an pentru fiecare 100 de lei din valoarea ce se asigură. Astfel, pentru o motocicletă asigurată la suma de 8 000 de lei, prima de asigurare este de 236 de lei pe an.

ASIGURĂRI DE PERSOANE

ASIGURAREA DE ACCIDENTE

Aceasta se poate încheia pentru sume limitate (fixe) și pentru sume nelimitate (convenite). Iată câteva amănunte cu privire la această asigurare:

Ea poate fi încheiată de orice persoană, în vîrstă de la 16 la 70 de ani, indiferent de profesie și de locul de muncă. Dintre numeroasele evenimente neprevăzute, ce se pot întîmpla (la domiciliu, la loc de muncă, pe stradă, în călătorie, la practicarea sporturilor etc.), pentru urmările cărora Administrația Asigurărilor de Siat plătește sumele asigurate, amintim: explozia, lovirea, căderea, arsura, degerarea, accidentele produse de funcționarea ori folosirea mașinilor, instrumentelor, sculelor sau armelor, cele întîmplătoare ca urmare a circulației mijloacelor de transport (sau din cauza accidentelor întîmplătoare acestora) și multe altele.

Asigurările de accidente cu sume limitate (de 10.000 de lei pentru cazul de invaliditate permanentă totală și 5.000 de lei pentru deces sau pentru dublul ori triplul acestor sume), se încheie pe durate de trei sau de

șase luni (în funcție de profesia asiguratului și de locul de muncă), sau pe durata constituind multiplul acestora, dar nu mai mult de 2 ani. Asigurările de accidente cu sume nelimitate (convenite) se încheie pe durate de la 1 la 5 ani.

Primele de asigurare, la ambele variante ale asigurării se stabilesc în funcție de mărirea sumei pentru care solicitantul dorește să se asigure, de profesia și de locul de muncă, precum și de durata contractului. De exemplu, pentru un agricultor (în afara îngrijitorilor de animale și de meseriași), prima anuală de asigurare este de 1,60 lei pentru fiecare 1.000 de lei din suma totală asigurată. Menționăm că la asigurările cu sume nelimitate (convenite) prima de asigurare se poate plăti și în rate lunare, trimestriale sau semestriale.

Se poate asigura întreaga familie printr-un simplu contract, folosind

ASIGURĂRILE FAMILIALE

Desigur, însăși denumirea lor indică, să zicem, sfera de acțiune a acestor asigurări. Dar, pentru a cunoaște avantajele pe care le oferă, cunoscînd astfel implicit pentru cine sînt utile, să urmărim lămuririle de mai jos.

Asigurarea familială mixtă de viață

se adresează aceluia care vor să-și asigure întreaga familie, putîndu-se încheia pentru o anumită sumă (nelimitată) pe care o stabilește asiguratul. Membrii familiei cuprinși în asigurare (2 sau mai multe persoane, inclusiv copii de la vîrstă de 5 ani) se stabilesc de persoană care încheie asigurarea (asiguratul principal).

Unul din importantele avantaje pe care le oferă această asigurare se referă la posibilitățile de obținere a sumei asigurate.

Astfel, ADAS plătește suma asigurată la expirarea contractului de asigurare, în caz de amortizare a asigurării (în total sau în parte) la tragerile lunare, în caz de invaliditate permanentă a oricăruia dintre

asigurați ca urmare a unui accident (întîmplat în orice împrejurare) și în cazul de deces (din orice cauză) al oricăruia dintre asigurați.

Asigurarea se încheie pe durate cuprinse între 5 și 20 de ani, iar primele de asigurare care sînt accesibile oricărui asigurat, pot fi achitate în rate anuale, semestriale, trimestriale sau lunare.

Asigurarea familială de accidente

Și în această asigurare, în afară de asiguratul principal (persoana care încheie contractul) se cuprind soția, precum și copiii în vîrstă de la 5 la 16 ani, indiferent de numărul lor. Suma asigurată pentru fiecare din persoanele asigurate este de 10.000 de lei pentru cazul de invaliditate permanentă totală și de 5.000 de lei pentru cazul de deces din accidente (întîmplate în orice împrejurare). Durata pe care se încheie asigurarea este de trei luni. Pe aceeași perioadă se pot încheia pînă la trei contracte, plătindu-se pentru fiecare contract o primă de 25 de lei.

— La expirarea termenului pentru care s-a încheiat asigurarea (independent de plățile făcute anterior pentru cazurile de invaliditate permanentă).

Asigurările mixte de viață se încheie fără examinare medicală pînă la suma de 10.000 de lei și cu examinare medicală, cînd asiguratul dorește să încheie o asigurare pentru o sumă mai mare.

Asigurarea mixtă de viață este așa dar avantajoasă pentru fiecare cetățean dornic să ia o măsură de prevedere pentru el și familia sa.

Asigurarea cu termen fix

Această formă de asigurare se adresează în special părinților care doresc să constituie — într-o anumită perioadă — un fond bănesc pentru copiii lor. Fond pe care aceștia l-ar primi la o dată oarecare la majorat, la căsătorie etc.

Suma asigurată (fondul bănesc) poate fi de 10.000 lei — sau mai mare, crescînd cu fracțiuni de cîte 5.000 de lei. Suma se plătește, la expirarea asigurării, persoanei înscrisă în poliță, indiferent dacă asiguratul va fi sau nu în viață.

Primele de asigurare — care sînt accesibile oricui — se stabilesc în raport cu suma asigurată, cu vîrsta asiguratului la încheierea contractului și cu durata acestuia, și se pot plăti, la cererea asiguratului, și în rate semestriale, trimestriale sau lunare anticipate.

Iată, un exemplu privind primele lunare ce se plătesc: un asigurat în vîrstă de la 16 la 40 de ani plătește 32 de lei pe lună, în cazul în care a încheiat o asigurare pentru suma de 10.000 de lei, valabilă timp de 20 de ani.

La primele ce se plătesc anticipate (pe mai mulți ani), ADAS acordă o reducere de 4 la sută pentru fiecare an de plată anticipată, începînd cu cel de-al doilea an, scotit de la expirarea anului de asigurare în curs.

Este ușor de observat că totalul primelor lunare ce se plătesc pentru o asigurare cu termen fix, este mai mic decît suma ce se primește la expirarea asigurării, de persoană înscrisă în poliță de asigurare. Acesta este un argument în plus pentru contractarea unei astfel de asigurări.

Asigurarea de rentă pe timp limitat

Se încheie pentru sume ce urmează a se plăti sub formă de rentă lunară, care poate fi de 100, 200 sau 300 de lei, timp de 4, 5, 6 sau 7 ani persoanei indicate de asigurat (ca beneficiar).

Renta, stabilită de asigurat, se plătește de către ADAS lunar începînd de la expirarea asigurării, indiferent dacă asiguratul va fi în viață sau nu.

Primele de asigurare, ce urmează a se plăti de către asigurat, se stabilesc în funcție de mărirea rentei asigurate (100, 200 sau 300 lei), de vîrsta asiguratului la încheierea contractului și de durata acestuia.

De exemplu, o persoană, avînd vîrsta cuprinsă între 16 și 40 de ani, care încheie asigurarea pe durata de 10 ani și pentru o rentă lunară de 100 de lei plătită timp de 6 ani, va avea de plătit o primă de asigurare lunară de numai 48,50 lei. Aceeași persoană care încheie asigurarea pentru o rentă lunară de 300 de lei, va avea de plătit lunar — pînă la expirarea contractului — o primă de asigurare de 145,50 lei.

În caz de deces al beneficiarului asigurării, după începerea plății rentei, ADAS plătește rezerva de prime moștenitorilor acestuia.

Asigurarea de economie și de invaliditate permanentă din accidente

Altă formă de asigurare este ASIGURAREA DE ECONOMIE ȘI DE INVALIDITATE PERMANENTĂ DIN ACCIDENTE. Aceasta dă posibilitatea asiguratului să economisească în mod planificat, anumite sume de bani și, în același timp, să primească suma asigurată și în cazul unei invalidități permanente, ca urmare a unui accident.

Asigurarea se încheie pe durate cuprinse între 5 și 10 ani, pentru sume de 10.000 de lei

sau mai mari (crescînd cu fracțiuni de cîte 5.000 de lei). Prima de asigurare se stabilește în funcție de durata asigurării și de suma asigurată, plata făcîndu-se lunar, anticipat. La cererea asiguratului primele se pot plăti și în rate semestriale sau trimestriale, de asemenea anticipat.

În cazul plății anticipate a primelor pe mai mulți ani, asiguratul beneficiază de o reducere de 4 la sută pentru fiecare an de plată anticipată.

La expirarea asigurării, asiguratul poate să opteze pentru încasarea sumei ce i se cuvine, fie dintr-odată, fie sub formă de rentă anuală pe timp limitat. În ultima situație, pe lîngă că beneficiază de fructificarea sumelor, asiguratul are posibilitatea să obțină o asigurare gratuită pentru cazul de invaliditate permanentă, egală cu triplul sumei asigurate inițial, în caz de accidente de circulație, și cu dublul sumei asigurate, în cazul altor accidente.

În caz de deces din orice cauză — înainte de expirarea termenului pentru obținerea sumei asigurate sub formă de rentă — suma asigurată, diminuată cu valoarea rentelor plătite, se va înmîna moștenitorilor, plus dobînda acumulată.

ASIGURAREA MIXTĂ DE VIAȚĂ

O formă de asigurare care îmbină prevederea cu economia:

Trebuie spus de la început că asigurarea mixtă de viață constituie un sprijin material fie pentru asigurat, fie pentru familia sa, în caz de invaliditate permanentă sau de deces al asiguratului, dînd de asemenea asiguratului posibilitatea de a economisi în mod planificat unele sume de bani.

Administrația Asigurărilor de Stat plătește sumele înscrise în poliță: — În caz de invalidi-

tate permanentă totală, ca urmare a unui accident întîmplat la locul de muncă, în călătorie, pe stradă sau în orice altă împrejurare.

În caz de invaliditate permanentă parțială, se primește o sumă proporțională cu gradul de invaliditate. Dacă invaliditatea este de peste 50% asiguratul este scutit de a mai plăti primele de asigurare, beneficiînd pe mai departe de toate avantajele asigurării.

— În caz de deces al asiguratului;
— În caz de amortizare a asigurării (la tragerile organizate lunar);

ZÎMBIȚI...

„Să fac o asigurare, să nu fac o asigurare, să fac...”

— Ați avut mare curaj!
— Da tinere. Dar am avut și o asigurare la ADAS.

— Nu te mira. Avea o asigurare de viață la ADAS.

...ȘI LUĂȚI AMINTE!

DOUĂ SFATURI...

Aurel NEGRITU este directorul Complexului „Sport” din Poiana Brașov. Om gospodar, priceput organizator, gata oricând să dea un sfat, el și-a câștigat stima tuturor salariaților.

Intr-o zi i-au sosit oaspeți din diferite județe ale țării. Vreo 10 autobuze elegante aduseseră câteva sute de cooperatori din Vrancea, din Harghita, din Ilfov și din alte locuri. Ca întotdeauna, Aurel NEGRITU i-a întâmpinat cu amabilitate, cu prietenie. Și tot ca întotdeauna, după o masă apreciată, după un pahar de vin din podgorii renumite, urmează discuții, impresii. Aurel NEGRITU se află printre oaspeții unității. Ii face plăcere să le asculte gândurile, să-i sfătuiască ce pot vizita în împrejurimi, să le vorbească și despre altele. Cîte nu sînt doar de „pus la cale” atunci cînd ai o clipă de răgaz...

Asistăm la o discuție. Aurel NEGRITU vorbea:

— Și cum vă spuneam, eu nu sînt un fricos. Și nici nu mi-e teamă de una sau de alta. Dar, vedeți dv., omul e... om. Calcă pe o coajă de măr, alunecă și doamne cîte pot urma. Iată de ce vă spuneam că am fost zilele trecute la ADAS și am încheiat două asigurări. Prevederea nu strică niciodată. Așa că iată sfatul pe care îl dau oricui: încheiați asigurări la ADAS. Asta înseamnă a fi prevăzător...

A urmat o clipă de liniște. Apoi un unchiș, cu mîndrie de mustață, l-a privit pe sub sprincenele albe — și ele ca și părul — de ani și i-a răspuns:

— D-apoi credeți că la noi nu se știe de prevedere. Eu sînt de la Iacobeni, de pe Bistrița. Comuna noastră este mare și bogată. Oamenii sînt muncitori la pădure, ori plutași. Unii lucrează la Piatra, la Combinat. Pentru toți, prevederea a intrat în obicei. Și la noi s-au încheiat asigurări la ADAS. Doar copiii au rămas fără asigurări. Dar și pentru ei s-au luat măsuri de prevedere. Că sînt unele asigurări care cuprind și copiii.

Alunecată pe un astfel de fâgaș, discuția a continuat multă vreme. Unii au vorbit despre despăgubirile primite, altul a scos chiar o poliță de asigurare din buzunar și a arătat-o celor din jur. Era pentru o asigurare „Turist” pe care o încheiase la plecarea în lunga călătorie prin țară.

Afară soarele strălucea deasupra pădurii ruginii. Oamenii și-au terminat țigările și s-au ridicat să meargă spre teleferic. Un tînăr, un bărbat zdravăn, spunea onora din jurul său:

— Iată, am mai învățat azi ceva: că prevederea este deosebit de folositoare și că drumurile unui om prevăzător nu se poate să nu treacă și pe la ADAS. Deci, două sfaturi. Amîndouă foarte utile...

A. CR.

POȘTA NOASTRĂ

Ne-am gîndit să publicăm această rubrică, deoarece sînt numeroși cei care doresc să afle unele amănunte în legătură cu asigurările practicate de ADAS. Răspundem deci, unor întrebări, convinși că aceasta va folosi și altor cetățeni.

MATEI ALEXANDRU din Plopeni-Prahova

Nu, nu aveți dreptate. Asigurarea paușală nu se poate încheia numai la unitatea ADAS cea mai apropiată, așa cum ați susținut în discuția cu prietenul dv. Și asigurarea la care vă referiți, ca și alte numeroase asigurări practicate de ADAS, pot fi încheiate și prin responsabilii cu munca ADAS, agenții și inspectorii de asigurare sau cooperativele de credit.

ION ACASANDREI din Brăila

La tragerile de amortizare participă numai asigurările la care primele au fost plătite LA ZI, cit și cele la care nu s-a depășit termenul de păsuire de 2 luni (pentru ratele de prime scadente).

Regretăm că dv. pierdeți 5 000 de lei ca urmare a faptului că ați întrerupt plata primelor mai mult de două luni, fiindcă într-adevăr, la tragerile de amortizare v-au ieșit 5 combinații de litere.

Complexa activitate a Administrației Asigurărilor de Stat poate fi ilustrată și prin prezentarea unor cifre.

Desigur, ele reflectă atât preocuparea ADAS de a pune la dispoziția populației forme de asigurare utile și avantajoase cit și interesul pe care îl arată cetățenii față de asigurări.

Iată acum cifrele:

— Administrația Asigurărilor de Stat întreține relații cu peste 6 000 000 de asigurați.

— 4 311 322 ha. reprezintă suprafața asigurată în semestrul I 1968.

● În semestrul I 1968 au fost asigurate:

— 1 776 393 bovine

— 5 211 473 ovine

— Tot atât de semnificativă este și cifra care reprezintă totalul asigurărilor de persoane contractate în 1967: — peste 2 000 000!

Cum spuneam, cifrele respective vorbesc de la sine și despre posibilitățile pe care le au cetățenii și unitățile socialiste de a primi despăgubiri atunci cînd se produc evenimentele menționate de contracte.

Să lăsăm din nou cifrele să grăiască!

● Cetățenilor care au încheiat asigurări facultative de animale și au avut pagube

CIFRE

EDIFICATOARE

În primul semestru al acestui an li s-au plătit despăgubiri de peste 10 milioane lei.

● C.A.P. Vărăști, din județul Ilfov a primit în primăvara acestui an, pentru pagube la animale și bunuri, despăgubiri de cca. 2 000 000 de lei.

● 152 700 de lei a primit cooperativa meșteșugărească „MUNCĂ ȘI ARTA” din Galați reprezentînd despăgubiri pentru pagube produse la bunuri de incendiu.

Și o ultimă cifră care arată că în afară de încheierea asigurărilor și plata despăgubirilor Administrația Asigurărilor de Stat contribuie la finanțarea acțiunilor de prevenire și combatere a pagubelor ce le pot produce epizootiile și incendiile: numai în anul 1967 ADAS a alocat în acest scop consiliilor populare comunale suma de cca. 86 000 000 lei.

Așadar rețineți o concluzie firească:

ASIGURAREA NU PARE SCUMPĂ DECIT ÎNAINTE DE PRODUCEREA PAGUBELOR.

Pentru asemenea situații nu se aprobă derogări!

MARIN ROȘIORU din Peretu-Teleorman

Răspunsul îl dați chiar dv.

În situația cînd asiguratul plătește primele de asigurare, pentru o nouă perioadă, înainte de expirarea asigurării în curs, obligația Administrației Asigurărilor de Stat de a acorda despăgubiri pentru animalele pierite continuă fără întrerupere. În acest fel există posibilitatea ca vitele dv. să fie asigurate neîntrerupt.

TOMA POPOVICI din Izvoarele-Galați

Prin plata de către ADAS a sumei asigurate pentru cazul de invaliditate permanentă totală, asigurarea mixtă de viață nu se desființează, ci rămîne mai departe în vigoare și fără continuarea plății primelor.

Astfel, la expirarea asigurării, se obține din nou suma primită anterior. Cum s-ar zice... doi iepuri dintr-o singură împușcătură.

MARIN PRICOP din Vălenii de Munte-Prahova.

Intr-adevăr, la asigurările de persoane, primele ce se plătesc de asigurați pot fi achitate și sub forma unui consimțămînt scris în baza căruia casierul plătitor reține — din drepturile bănești ce vi se cuvin — la datele stabilite — suma necesară pentru plata primei de asigurare, scutindu-vă de această grijă.

SE IMPUNE INTENSIFICAREA RITMULUI LUCRĂRILOR AGRICOLE DE TOAMNĂ

Mihăilești. Multe sute de hectare mai sînt de însămînțat la C.A.P. Bulbucata, Slobozia, Movilița, Stănești.

Slaba organizare a treburilor în unitățile rămase în urmă este ilustrată și de faptul că la cooperativele agricole din Crețești, Ciocănești, Săbăreni și altele se pierd mult timp prețios. Tractoarele și mașinile agricole așteaptă ore întregi pînă ce conducerele unităților, brigadierii de aici, catadixesc să trimită sămînța la cîmp. Un alt aspect îl oferă cooperativa agricolă din Gruiu — președintele Nicolae Sandu — unde importante suprafețe cultivate cu porumb sînt nerecoltate și deci terenul neeliberat pentru a se putea însămînța. De recoltat porumbul mai au și cooperativele agricole Sărulești (400 ha.), Valea Argovei (circa 800 ha.) și altele unde consiliile de conducere, cadrele de tehnicieni și ingineri manifestă lipsă de răspundere și spirit gospodăresc.

atenției unităților agricole cooperatiste din județul Ilfov.

Cum exploatăm parcul de tractoare și mașini agricole ?

O contribuție de bază în realizarea lucrărilor agricole de toamnă la nivelul agrotehnic corespunzător și în timp util îl aduc secțiile de mecanizare ale I.M.A. deplasate la unitățile pe care le deservesc. Dacă în general mecanizatorii s-au achitat de îndatoriri sprijinind concret și eficace cooperativele agricole în pregătirea și însămînțarea terenului cu grîu de toamnă, precum și recoltarea porumbului și efectuarea unor transporturi, întîlnim și întreprinderi care se preocupă încă insuficient de exploatarea judicioasă a parcului de mașini și tractoare. I.M.A. Frăsineț este una dintre acestea. Și acum, la această întreprindere, 28 de tractoare sînt fără mecanizatori. Din cele 5 000 tone pentru care s-a încheiat contract, au fost recoltate abia 2 000 de tone porumb pentru siloz. Zilele trecute, două din combinele de recoltat, două din funcționari; cît despre arăturile prevăzute a se executa în această perioadă (11 000 ha.), doar 416 ha. erau realizate. De folosire incompletă a tractoarelor și mașinilor agricole se face vinovată și I.M.A. Cocloc. Una din secțiile acesteia repartizată la C.A.P. Snagov a înregistrat dese defecțiuni la tractoare (din 10 tractoare în medie au mers 7) pierzîndu-se astfel mult timp ceea ce bine înțeles a afectat negativ etapa agricolă de toamnă la unitatea aminti-

tă. O altă secție a aceleiași întreprinderi și anume cea trimisă la Gruiu ne-a oferit surpriza de a găsi duminică 13 octombrie toate tractoarele imobilizate la sediul secției, mecanizatorii fiind plecați la petreceri în frunze cu șeful lor Marin Boboc. Și doar timpul permitea foarte bine efectuarea de arături și de însămînțări.

Firește că asemenea aspecte umbrăscă activitatea rodnică depusă pînă acum de secțiile de mecanizare, care muncind cu abnegație au reușit să efectueze un mare volum de lucrări de calitate și la timp. Ele însă trebuie să constituie un semnal de alarmă pentru conducerea I.M.A. care înregistrează multe lacune în munca lor, rezultat al superficialității cu care sînt îndrumate și controlate secțiile localizate, în această perioadă, la unitățile agricole cooperatiste. În zilele imediat următoare, toate secțiile de mecanizare din județul Ilfov au posibilitatea să participe cu eficiență la încheierea lucrărilor agricole de toamnă într-un timp cît mai scurt.

Timpul nu stă pe loc

În momentul de față, situația lucrărilor agricole de toamnă în cadrul județului Ilfov ne arată că însămînțarea grîului de toamnă se găsește într-un stadiu avansat, că există condiții pentru terminarea acestora și asigurarea în felul acesta a recoltei anului viitor. În același timp, se desprinde concluzia că trebuie să avem în vedere urgentarea recoltării porumbului paralel cu eliberarea terenurilor excecuate arăturilor, precum și transportarea la bazele de recepție a cantităților de produse contractate și datorate statului. Profitînd de timpul frumos, cei ce lucrează pe ogoare, cooperatori, tehnicieni, ingineri și mecanici, trebuie să depună eforturi susținute în scopul scurtării perioadelor de lucru, să folosească întregul potențial material și uman pentru terminarea muncilor de toamnă.

N. BUICA

In județul Ilfov

Ce se mai așteaptă ?

Dacă la C.A.P. Gurbănești de pildă — președintele Dinu Daniiluc — însămînțările de toamnă s-au terminat încă de vinerea trecută (11 octombrie), ca urmare a fructificării oricărei zile bune de lucru, sînt cooperative agricole unde factorul timp continuă să fie ignorat. Ori, nu trebuie uitat că fiecare zi întîrziere în efectuarea lucrărilor agricole nu face decît să aducă pagube materiale serioase unităților. La Sărulești, în afara celor 400 ha. cu porumb nerecoltat, mai sînt de strîns, și alte 200 ha. cultivate cu porumb pentru siloz, 40 ha. cu sfeclă. Recoltarea produselor în această cooperativă agricolă necesită așadar un mare volum de muncă. Fără o bună organizare a activităților curente și mai ales fără a folosi fiecare zi bună de lucru este îndoielnic că C.A.P. Sărulești va încheia cu această etapă agricolă.

Pe de altă parte, la C.A.P. Valea Argovei, ca și la C.A.P. Gruiu, nici transportul la bazele de recepție a porumbului contractat și datorat statului nu este efectuat decît în mică măsură. Iată deci tot atîtea motive pentru ca cei aflați la conducerea unităților agricole cooperatiste să acționeze energic în direcția folosirii depline a timpului frumos, a tuturor forțelor de care dispun, organizînd munca în cît mai bune condițiuni. A aștepta ca timpul să se înrăutățească înseamnă să nu putem ajunge la rezultate bune. Recoltarea porumbului și a celorlalte produse, eliberarea terenului de coceni și executarea arăturilor pe întreaga suprafață sînt obiective ce trebuie să stea în centrul

prindere, 28 de tractoare sînt fără mecanizatori. Din cele 5 000 tone pentru care s-a încheiat contract, au fost recoltate abia 2 000 de tone porumb pentru siloz. Zilele trecute, două din combinele de recoltat, două din funcționari; cît despre arăturile prevăzute a se executa în această perioadă (11 000 ha.), doar 416 ha. erau realizate.

De folosire incompletă a tractoarelor și mașinilor agricole se face vinovată și I.M.A. Cocloc. Una din secțiile acesteia repartizată la C.A.P. Snagov a înregistrat dese defecțiuni la tractoare (din 10 tractoare în medie au mers 7) pierzîndu-se astfel mult timp ceea ce bine înțeles a afectat negativ etapa agricolă de toamnă la unitatea aminti-

RAID ANCHETĂ

● Aproape 100 unități agricole cooperatiste au terminat însămînțatul grîului ● Serioase rămăneri în urmă la recoltarea porumbului și efectuarea arăturilor ● Timpul bun de lucru trebuie folosit în întregime. ● Întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii (I.M.A.) înregistrează unele lacune.

În agricultura țării, la ordinea zilei — executarea lucrărilor agricole de toamnă în cît mai puține zile. Cooperativele agricole de producție, secțiile de mecanizare etapele actuale, cînd se urmărește terminarea însămînțărilor de toamnă, recoltarea întregii suprafețe cultivată cu porumb, efectuarea arăturilor prevăzute.

Un factor primordial în obținerea de rezultate bune în agricultură îl constituie timpul optim. Corelat cu aplicarea unei agrotehnici superioare timpul optim asigură realizarea producțiilor scontate și deci conduce la dezvoltarea unităților agricole. Specialiștii ai Institutului de la Fundulea (I.C.C.P.T.), au situat perioada optimă pentru însămînțarea grîului de pildă, între a doua jumătate a lunii septembrie și prima jumătate a lunii octombrie. La fel, în această lună se recomandă terminarea recoltării suprafețelor cultivate cu porumb și orez, a arăturilor de toamnă și primăvară. Ce exemple ne oferă în acest sens unitățile agricole cooperatiste din județul Ilfov ?

Acolo unde munca este bine organizată

Pînă acum cîteva zile, în întregul județ, porumbul se recoltase de pe mai bine de 70 la sută din suprafața cultivată și orezul în proporție asemănătoare. Procente de peste 95 la sută și 85 la sută reprezintă arăturile făcute pentru însămînțare și pregătirea terenului respectiv. Se observă o activitate susținută pentru terminarea grabnică a însămînțării grîului. Cu peste 90 la sută din suprafața planificată însămînțată cu grîu, județul Ilfov se apropie mult de sfîrșitul acesteia importante lucrări.

Aproape 100 de cooperative agricole de producție au terminat semănatul grîului, altele sînt pe punctul de a încheia cu bine etapa însămînțărilor de toamnă. Printre acestea se numără cooperativele agricole din Putineiu, Frăsineț, Remus, Frătești, Siliște, Gîrbovi, Minăstirea, Aprozi, Găușan și altele. Cooperativele agricole aflate în fruntea acestei acțiuni își consemnează frumoasele rezultate prin organizarea exemplară a muncii și atenția preocupare a consiliilor de conducere, a tuturor membrilor cooperatori față de problema asigurării recoltei anului viitor. Concludent în această privință este și exemplul furnizat de C.A.P. Gîrbovi, unde cu ajutorul mașinilor statului, viteza medie zilnică de însămînțare a grîului a fost între 200—250 ha. Firește că situații similare au existat și la alte unități dar...

Mai sînt multe cooperative agricole rămase în urmă

În loc să folosească din plin timpul bun de lucru, întregul parc de tractoare și mașini agricole, unele cooperative agricole continuă încă să prelungească nejustificat efectuarea lucrărilor agricole de toamnă. Astfel, nici jumătate din suprafața planificată nu era însămînțată pînă deunăzi la cooperativa agricolă din

CONSULTAȚIE JURIDICĂ CONSTRUCȚII DE LOCUINȚE ÎN MEDIUL RURAL

Numeroși cititori ne întrebă cum se aplică în mediul sătesc Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la construirea de locuințe proprietate personală.

Se știe că potrivit legii, orice cetățean poate să-și construiască o locuință personală. Statul sprijină o-

astă acțiune prin acordarea de credite pe termen lung, prin atribuirea de terenuri în folosință veșnică, asigurarea de material precum și prin protecție și execuție.

Cetățeanul doritor să-și construiască o casă de locuit va trebui să aibă deus la C.E.C., în acest scop, o sumă de bani care să reprezinte cel puțin avansul minim din prețul de deviz prevăzut în contract. Avansul minim și durata maximă de rambursare a creditului bancar se stabilesc pentru angajați în funcție de salariul tarifar lunar, iar pentru celelalte categorii de cetățeni în funcție de venitul mediu brut lunar la data încheierii contractului.

În cazul membrilor unei cooperative agricole de producție, avansul minim pentru construcția de locuință personală se va stabili în raport cu venitul mediu brut lunar realizat în anul precedent, din zile-muncă efectuate și din alte venituri impozabile.

Angajații din mediul rural, în special cadrele didactice, medicii, spe-

cialiștii din stațiunile de mașini și tractoare, întreprinderi agricole de stat, cooperative agricole de producție care nu au o locuință proprie în comunele în care își au locul de muncă, pot beneficia de un credit pînă la 15 000 lei pe termen de 10—15 ani, pentru a-și construi locuința proprietate personală în comuna respectivă. Același credit îl obțin și angajații care nu au locuință proprie și care au locul de muncă în orașe mari (Arad, Brașov, Brăila, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Pitești, Ploiești, Sibiu, Timișoara, Tg. Mureș) și domiciliază în comune din jurul acestora. Ei pot să-și construiască locuința numai în comuna de domiciliu și nu în orașele mari unde își au locul de muncă.

Pentru terenul atribuit pentru locuință, cetățeanul va plăti, la data predării locuinței, cîte un leu pentru fiecare metru pătrat.

VASILE BRĂILOIU
consilier juridic șef

Arc de triumf

„Columna lui Traian” e aidoma
cu însuși împăratul de la Roma ;
nălfindu-și fruntea-n marmură săpată,
spre Sarmisegetuza și-astăzi cată,
și de la Tibru-și zvirle peste mare
prelunga umbră albă ce tresare,
cînd trece Istrul pe un pod sonor
durat de-un nou, modern Apolodor —
și trece codri, rîuri de-argint viu,
și-ajunge sub Carpați, la Tîrgu-Jiu.
Se-oprește umbra albă a columnii,
și de pe arme-și descleștează pumnii,
și-mbrățișează-o umbră-albastră
de stîlp măret crescut din prispa noastră :
„Coloana nesfirșită” — a lui Brâncuși,
un imn de fier în cinstea celor duși...
Și, umbră lîngă umbră, se fac una,
și-acum coloana crește cît columna,
și amîndouă sprijină tîria
boltită de la Roma-n România.

GEORGE DAN

Atacarea unei poziții romane de către dacii conduși de Decebal

Columna lui Traian

Cercetăm cu atenție mularjele de
ciment-armat, executate după cele
125 tablouri reliefate în marmură
de Cararra, pe columna din Forul
lui Traian din Roma. Acest mare
tezaur istoric înfățișează episoade
din cele două războaie dintre Ro-
mani și Daci, strămoșii poporului
nostru. Ne stă în față unul din mo-
numentele cele mai impunătoare ale
lumii ! Sint aici scene edificatoare,
care se pot citi ca paginile unei
cărți. Sint arătate vitejia unui po-
por mic, lupta sa dirză pentru li-
bertate ; dar și cultura, puterea și
înțelepciunea romanilor.

Examinăm fiecare mularj.

Iată, Romanii înaintează în inte-
riorul Daciei și în urma lor locu-
rile nu rămîn pustiite. Ei constru-
iesc castre, drumuri și poduri. Îm-
păratul vine în mijlocul ostașilor și
li îmbărbătează.

Altă scenă întruchipează dirze-
nia populației dace, care se re-
trage într-o cetate, hotărîtă să lupte
pentru libertatea patriei sale, pînă
la ultima picătură de sînge.

Mai menționăm scene ca : lupta
de la Tapae, schimbul de solii pen-
tru pace, podul lui Traian. Tabloul:
Soldați romani pansîndu-și rănile...
avînd drept semnificație războiul
greu dus de romani împotriva unui
popor viteaz ; aceeași semnificație
găsim și în tabloul unde dacii, con-
duși de Decebal, atacă o poziție ro-
mană.

Zguduitoroa moarte a lui Dece-
bal încoronează dirzenia bravilor
noștri strămoși, dragostea de patrie
pe care au transmis-o urmașilor.

În multe tablouri ale columnii
sînt oglindite orașe, poduri și dife-
rite construcții dace. Secvențele de
pe columnă ne înfățișează și un
prețios album etnografic. Portul
daco-geților, al diverselor seminții
dalmatice, germanice, sarmatice
etc., ale cărui elemente le putem
descoperi în portul național româ-
nesc din Munții Apuseni și din nor-
dul Transilvaniei, păstrate din ge-
nerație în generație și rămase ne-
alterate pînă în zilele noastre.

Intreaga columnă oglindește obir-
șia unui popor viteaz și harnic —
poporul român.

ȘERBAN NEDELICU

Geto - Dacii în nordul

Moldovei

Se împlinesc 10 ani de cînd un co-
lectiv de cercetători ai muzeului din
Botoșani au început săpături arheo-
logice în cîteva puncte din nordul
Moldovei, în urma cărora s-au făcut
importante descoperiri de ordin ști-
ințific, privind viața strămoșilor și
trecutul poporului român. În legă-
tură cu aceste descoperiri am soli-
citat o scurtă convorbire profesorului
Simion Rață, arheolog, consultant
științific al Muzeului județean din
Botoșani, care a declarat următoa-
rele :

— Colectivul de cercetători ai tî-
nărului nostru muzeu a început,
în anul 1958, căutarea urmelor stră-
vechi de activitate umană pe me-
leagurile din nordul Moldovei la
punctul numit Dealul Cărămidăriei,
în marginea orașului Botoșani. Aici,
a fost descoperită și cercetată o așe-
zare geto-dacică, datînd din secolele
II—IV e. n., precum și o necropolă
din secolul V e. n. De atunci, ace-
astă activitate am continuat-o an
de an. Avînd asistența științifică și
din partea cercetătorilor de la filiala
Jasi a Academiei R.S. România, isto-
ricii și geologii Adrian Florescu, Ion
Ioniță, Silvia și Dan Teodor precum
și alții, am făcut săpături arheolo-
gice în diferite puncte ale județului,
descoperind așezarea neolitică de la
Valea Moristii, pe teritoriul Cucoră-
nilor, complexul de așezări fortifi-
cate (cetățile de pămînt) de la Stîn-
cești-Botoșani, așezarea geto-dacică
de la Medeleni în apropiere de Ipo-
tești, din secolele II—VI e. n. și de la
Valea Bisericii Draxini, comuna Bă-
lușeni, necropola birituală din seco-
lul IV de pe Malul negru-Todireni
etc. Cel mai important punct, unde
cercetările au început în anul 1960
și au continuat în anii următori îl
constituie însă cetățile de pămînt de
la Stînțești-Botoșani, unde au fost
descoperite urme de fortificații con-
struite de traco-geți în secolele VI—V
f. e. n. (cetatea I) și secolele IV—III
f. e. n. (cetatea a II-a). Întregul com-
plex fortificat cuprinde o suprafață
de circa 50 ha și este unul din cele
mai mari din țara noastră, pentru
această perioadă. Cele patru nivele
de locuire descoperite pînă în pre-
zent, determinate pe baza materia-
lelor găsite, dovedesc o locuire ne-
întreruptă la adăpostul valurilor de
pămînt ridicate pînă la o înălțime
de circa 7—7,50 m începînd din se-
colele VI—V f. e. n. pînă în secolul

III f. e. n. cînd cetățile sînt părăsite.
Viața locuitorilor a fost însă conti-
nuată în afara incintelor. Dovadă
sînt urmele din perioada ce urmează
descoperite în așezarea geto-dacică
situată la circa 6 km mai spre nord,
pe dealul „Medeleni”, de lîngă Ipo-
tești. În acest punct, urmele desco-
perite arată o continuitate a vieții
strămoșilor noștri, începînd din se-
colul III f. e. n. și pînă în perioada
de formare a poporului român.

— Care sînt cele mai importante
piese aduse în zestrea muzeului ju-
dețean în acest timp ?

— Aș putea enumera foarte multe.
Cele mai importante, din care o
parte au fost semnalate de revistele
de specialitate, sînt : cazanul scitic
de bronz datînd din secolele VI—V
f. e. n., de la Iacobeni, comuna Din-
geni, care este una din cele mai fru-
moase și mai bine păstrate piese,
armele scitice de fier din aceeași pe-
rioadă, descoperite la Zăicești, lîngă
Botoșani, fibula digitată de bronz
datată din secolul VI—VIII e. n., des-
coperită la Valea Bisericii Draxini,
comuna Bălușeni, vase de ceramică
hallstattiene de factură locală, din
complexul de așezări fortificate de la
Stînțești, amfora de Chios (secolele
VI—V f. e. n.) și tezaurul de argint,
constînd din aplici și alte podoabe
de argint și monezi, descoperite la
Stînțești, tezaurul de argint de la
Curtești-Botoșani, precum și nume-
roase urme geto-dacice din cetățile
de pămînt, care atestă prezența in-
tensă și continuă a strămoșilor noștri
nici în nordul Moldovei.

— Care sînt ultimele descoperiri
din județ și perspectivele viitoare ?

— Cercetările arheologice în cu-
prinsul județului nostru continuă și
vor continua. În primăvara și în
vara acestui an s-au făcut săpături
arheologice la Fundu Herții (perioa-
da prefeudală), în ultima decadă a
lunii august a. c. s-au continuat să-
păturile în punctul Malul Negru —
Todireni, unde s-a putut delimita
așezarea geto-dacică din acest loc
și o necropolă birituală din secolul
IV e. n.

În lunile care urmează se vor con-
tinua săpăturile în cetățile de pămînt
de la Stînțești, precum și în așezarea
geto-dacică de la Medeleni.

Pentru anul viitor se vor face cer-
cetări și în alte puncte de pe teri-
toriuil Țării de Sus unde s-au găsit
urme ale strămoșilor poporului ro-
mân, cum este așezarea geto-dacică
din secolele II—VI e. n. de la
Draxini, cea din epoca bronzului de
la Ilișeni-Rînghilești ș. a.

Convorbire realizată de
IRIMIE STRĂUȚ

MEȘTERUL MANOLE

Cind întrebăm ce este nou în tipologia țărănilor contemporani, gândul nostru zboară imediat spre vasta orizontalitate a spațiului agricol cooperatist, acolo unde, prin muncă unită, țărăni își relevă noua lor spiritualitate: conștiința proprietății obștești asupra pământului, conștiința unei munci libere, creatoare și fertile și o demnitate pe care pierduseră de mult obișnuița s-o mai aibă.

Integrată organic în viața satului contemporan, cooperativa agricolă de producție este desigur terenul cel mai important și caracteristic unde se manifestă această nouă tipologie. fără — însă — a fi și singurul. Satul e locuit nu numai de țărani cooperatori, ci și de un număr tot mai mare de intelectuali, iar cooperativa agricolă nu e singura instituție prezentă în viața satului, unde, căminul cultural, biblioteca publică și cinematograful, dispensarul, școala și magazinele comerciale își împart frățeste meritele în opera de dezvoltare a satului și de orășenizare a vieții sale. Fără îndoială că întărirea economică a cooperativelor agricole de producție rămâne și acum elementul cel mai spectacular al acestei innoiri și, oricând merge la sate va remarca în primul rând prezența tractoarelor, a sectoarelor zootehnice, livezilor întinse, a grădinilor irigate, a castelelor de apă și a turnurilor de siloz, a tarlalelor uriașe care presupun recolte inimaginabile pe micile și solitarele pețice de pământ, de odinioară.

Dar iată un monom de stilpi planți într-un sat luminat până mai ieri cu petrol lampant, iată o clădire nouă, abia depășită de binatele și pe fațada căreia, caligrafiată stingaci, a apărut inscripția „DISPENSAR”. Dacă treci cu un pas alert de excursionist cu minutul și cu ora, nu vei putea să afli că piatra a fost cioplită de săteni, că nisipul l-au adus tot ei de la balastieră, că ei au frământat lutul, că ei l-au turnat în forme, fabricând milioane de cărămizi, că ei au zidit cuptoarele în care au ars cărămida și că tot ei sînt zidarii și dulgherii miilor de clădiri noi, destinate a fi școli, cămine culturale și dispensare. Munca aceasta solidară și efectuată mai totdeauna fără trîmbiți și surie, are un nume: „contribuție voluntară”.

Am fost, de curind, în județul Iași și, ca să ilustrez cele relatate mai sus, mă voi referi numai la roadele din acest an ale muncii obștești voluntare, efectuate în satele acestui județ. Aici s-au construit și dat în folosință școli cu o capacitate de 30 săli de clasă, 2 cămine culturale, 2 dispensare, s-au electrificat 35 de sate, s-au așternut 74.000 mc de piatră pe drumurile intercomunale și s-au construit 630 m de șanțuri. Pînă la sfîrșitul anului, vor mai fi terminate alte 2 cămine culturale, 2 dispensare și 21 săli de clasă. Amploarea acestor lucrări, la nivelul unui singur județ, nu poate scăpa

aimănui, după cum nimeni nu poate ignora valoarea materială a lor, volumul de energie depus în construcția lor ca și spiritul creator care prezida această operă nu îndajuns de remarcată și elogiată.

Am luat parte, evident, ca martor cu totul intimplător, la câteva adunări populare sătești, în cadrul cărora se dezbătea planul anual de lucrări prin contribuția voluntară. Am putut vedea manifestindu-se acel caracter nou în tipologia țărănilor contemporani de care vorbeam la începutul acestui articol, doritor neostoit să afle în vatra satului său tezaurul latent pe care noi îl denumim încă atît de științific rigid „rezerve interne”. Am putut vedea manifestindu-se dorința solidară a obștei de a-și vedea satul împodobit cu un nou cămin cultural, cu un dispensar, sau cu o școală și nu rareori acest orgoliu pornea de la exemplul unui sat vecin.

Poate că, onomastic vorbind, Meșterul Manole a fost un mit, dar în țara asta au fost dintotdeauna milioane de constructori care, neștiind ce este o diplomă de arhitect (nici nu existau atunci pe lume astfel de pergamente), au știut să construiască bisericuțele din Maramureș, citorile lui Ștefan cel Mare, culele oltenești, casele cu pridvor și porțile de lemn încrustat. De aceea nici nu mă mir că în comuna Vad, lângă Sighet, monumentală poartă de lemn din fața căminului cultural este o capodoperă ieșită din dalta unui țărăn localnic, nu mă mir că școala din Rebrîșoara are proporțiile unui grașor palat sau că piatra, varul, cărămida țigla și lemnul găsesc în zilele noastre milioane de zidari și dulgheri care își împodobesc satele cu școli, dispensare și cămine culturale. Contribuției voluntare i-aș spune altfel. De pildă, i-aș spune pasiune.

PETRU VINTILĂ

Manăstirea Curtea de Argeș

PATRIEI

Pămîntul tău pe tălpi nu-l pot căra
Și nici — topit — azurul în priviri ;
Din suflet port o' tale împliniri
Și-ncrezător rămîn în steaua ta.

Izyorul bucuriilor mi-e-n tine,
Prin tine am trăit și voi trăi ;
Din aur făurită dac-ar fi
La glezna mea cătușa nu mai ține

Destinul tău, de la strămoși urmîndu-l
Mi-e scris în palmă și crestat în frunte ;
Neclătinat ca stîncile din munte,
Aici mi-e vatra, leagănul, mormîntul.

Vlaicu Bîrna ●

Din munți, spre Someș, Olt și Bărăgan,
Cît poți cuprinde cu privirea, roată,
Spre Dobrogea și plaiul moldovean,
De roade Ția ta e-mbelșugată.

Dar rodul cel mai lăudat din toate
E nestemata-ți, sfîntă libertate !

Interviu cu

RODDY Mc. NEIL

„PORTUL POPULAR EXPRESS. PRETUTINDENI, TRECUTUL ȘI NĂZUINȚELE UNUI POPOR...”

Distins cu premiul de popularitate, la cel dintîi festival internațional de muzică ușoară de la Brașov, desfășurat sub „nimbul cerbului de aur”, cîntărețul scoțian RODDY Mc. NEIL, solicitat pentru un lung turneu, a revenit din nou în țara noastră.

Spre deosebire de alți artiști, RODDY Mc. NEIL apare în scenă în costum popular scoțian.

Pentru a satisface o curiozitate fi-

rească dar și pentru a afla unele detalii, i-am adresat vestitului trubadur întrebarea :

— De ce purtați în spectacolele dv. numai costumele populare scoțiene ?

— Nu e oare firesc ? Sînt doar scoțian ! Și-apoi, dintre cîntecele din repertoriul meu, cele mai multe aparțin creației folclorice. Socot că așa comite o inadvertență, chiar o ofensă, cîntînd durerea, bucuria sau năzuințele unui popor. În veșminte de salon.

Am admirat la Londra călușarii dv. În pauză, i-am cunoscut și personal, în culisele scenei, pe acei magnifici artiști populari — scînteietori de energie, scăpărători de talent — ale căror ciomege nu erau nici lustruite și mai puțin lipsite de noduri. Ele completau în mod real aspectul dansatorului rustic, contribuind la întreținerea unui climat care aducea în scenă tocmai farmecul autenticului țărănesc.

Am văzut, pretutindeni în lume, oameni în portul lor național, în hainele străbunilor lor. La dv. costumele îmbină un pitoresc și o iscusință care consacră măiestria celor ce le făuresc.

Da, în fiecare le, în fiecare vilnic, în fiecare maramă, în fiecare șerpar, delușești imaginație și o fantezie ce mărturisesc dotările native ale poporului dv., o continuitate perpetuată de secole. Fiecare împunsătură de ac definește gândul bunicii, al mamei, al mătușei sau al codanei care a făurit cusătura.

Socot că veșmintul popular aparține însuși străbunilor, nouă, urmașilor, și iată pentru ce simt eu că se cuvine ca acela care cîntă în graiul poporului său, să-i poarte și veșmintul, mîndrindu-se cu el, căci acesta e și zale și trofeu, și haină de trudă și strai de biruință și de sărbătoare, de veselie de cîntec și de joc.

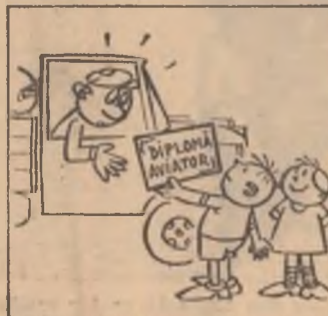
RALUCA VLĂDUȚ

ALBINA COPIILOR

ÎMPĂUNATUL

Un rățoi găsi pe drum,
n-aș putea să vă spun cum,
niște pene de păun.
„Tii ! În coadă mi le pun
și-o să fiu, așa, deodată,
cel mai mindru din ogradă !”
A făcut cum a gîndit,
apoi falnic a pornit,
lipa, lipa, prin ogradă
cu trei pene prinse-n coadă...
S-a plimbat, s-a fudulit,
pînă cînd s-a întîlnit
cu curcanul cel moțat
și rățoiul l-a-ntrebat :
— Mac, mac... Ție, prea-nvățate,
ție, ce le știl pe toate,
o-ntrebare vreau să-ți pun :
nu-s frumos ca un păun ? !
Stă curcanul și-l privește
lung și apoi rar rosteste :
— De... Frumos nu pot să spun
că ai fi ca un păun...
Totuși poți fi fericit ;
prost ca el ești negreșit !

MIHNEA MOISESCU

CELE MAI FRUMOASE LEGENDE

După cum am anunțat în numărul nostru trecut, revista „Albina” și-a propus să organizeze un concurs în legătură cu cele mai frumoase legende. Rugăm pe toți elevii și pionierii, pe toți învățătorii și profesorii de la sate, să ne trimită astfel de legende din satele lor. Cele mai frumoase legende vor primi premii și mențiuni.

Așteptăm răspunsurile dumneavoastră, dragi prieteni !

Desene de T. PALL

ȘTIINȚĂ

MICROORGANISMELE SOLULUI

În Pedologie — știința care se ocupă cu studiul solului — prin sol se înțelege stratul afinat, moale și friabil de la suprafața scoarței Pământului. El n-a existat din totdeauna. S-a format de-a lungul timpului din roci, în urma unor procese complexe sub influența unor factori fizici, chimici și biologici.

Se naște întrebarea: **Are, oare, solul viață?** La prima vedere, dacă luăm un pumn de pământ și-l privim, el ni se pare lipsit de viață. Dacă luăm, însă, din el un bulgăre și-l sfărâmăm într-o picătură de apă așezată pe o lamă de sticlă și apoi se analizează la microscop, descoperim sumedenie de ființe minuscule, care au corpul reprezentat printr-o celulă.

Fiind extrem de mici ele au primit denumirea de microorganisme. De fapt nu-i vorba de un singur fel de microorganisme, ci de grupe diferite, unele aparținând plantelor, iar altele animalelor.

Dintre plantele microscopice fac parte grupa bacteriilor, actinomicetelor, ciupercilor și algelor (alge albastre, verzi și brune). Acestea constituie așa-numita „microfloră” a solului. Dintre animalele microscopice fac parte protozoarele, rotiferii. Pe lângă aceste grupe de ființe, solul mai adăpostește și animale mai mari: viermișori, larve de gândaci etc. fiecare cuprinzând numeroase specii.

Lumea microorganismelor este extrem de numeroasă. Calculele statistice arată că într-un gram de sol bun se pot număra până la 100 de milioane de microorganisme și chiar mai mult.

Microorganismele solului, în mod firesc, sînt localizate în domenii precis delimitate. Cele care folosesc în respirația lor oxigenul din aer (aerobale) se întind mai la suprafață, iar cele care nu folosesc în respirația lor oxigenul din aer, adică anaerobale, sînt localizate mai la adîncime unde aerisirea este slabă. Această delimitare este determinată și de reacția solului, precum și de o serie de alți factori cum ar fi bogăția solului în substanțe minerale și organice. În solurile cu reacție acidă (podzoli) abundă ciupercile, iar în cele cu reacție neutră sau slab acidă și slab alcalină — bacteriile. În jurul fiecărei fărmice de sol, a fiecărei rădăcini, a fiecărui viermișor mort etc., se dezvoltă o microfloră bogată în reprezentanți.

Dar, cea mai bogată microfloră se

găsește în jurul rădăcinilor și pe rădăcini. Cum se explică aceasta? Rădăcinile, în timpul vieții lor, elimină în sol diferite substanțe (zaharuri, acizi organici, unele vitamine etc.) pe care bacteriile și ciupercile le folosesc direct ca hrană. În felul acesta, între microorganismele din sol și plantele verzi se stabilește o legătură strînsă. Uneori această legătură devine chiar foarte intimă, cînd anumite bacterii și ciuperci pătrund în rădăcinile plantelor, intrînd în acestea în relații de conviețuire. Așa sînt bacteriile de nodozități de pe rădăcinile plantelor leguminoase (fasole, mazăre, salcîm etc.) și de pe rădăcinile altor plante (anin, salcia mirositoare etc.), precum și ciupercile micorizice care conviețuiesc cu rădăcinile arborilor din pădure.

Lumea vie microscopice ce populează solul nu este inactivă; ea determină o mulțime de procese biocimice de distrugere și de sinteză a substanțelor organice și minerale. Pentru aceasta ele folosesc anumite substanțe numite fermente sau enzime, pe care le produc ele însele. În urma acestor transformări se acumulează în sol diferite substanțe minerale și organice cu molecule mai simple, care pot fi folosite ca hrană de către microorganisme și plantele verzi.

Am prezentat, pe scurt, numai cîteva aspecte din viața solului. Acum se naște întrebarea firească: **De ce trebuie să se ocupe omul de această viață?** Răspunsul se deduce din însăși prezentarea activității microorganismelor și a rolului lor: mărirea fertilității solului.

Cunoscînd rolul microorganismelor în mărirea fertilității solului se pot lua măsuri eficiente pentru stimularea înmulțirii lor sau distrugerea celor vătămătoare.

O metodă practică, de mare valoare, este popularea solului pe cale artificială cu bacteriile cele mai folositoare pentru plante. Procedeu constă în folosirea de preparate bacteriene (se mai numesc și îngrășăminte bacteriene). Prin îngrășămintele bacteriene, care poartă diferite denumiri (nitragin, azotobacterin, fosfobacterin, silicobacterin), tratînd semințele înainte de semănat sau puietii și răsadurile înainte de plantare, se introduc în sol zeci și sute de mii de bacterii selecționate care, înmulțindu-se, contribuie prin activitatea lor la mineralizarea substanțelor organice, iar

prin secrețiile lor de substanțe vitaminice, la stimularea creșterii plantelor.

O măsură importantă, din punct de vedere practic, este și aceea legată de plantațiile de stejar în regiunea de stepă, care nu cresc dacă la plantarea puietilor sau la însămințarea ghiadei nu se adaugă sol de pădure care conține o ciupercă micorizică care trăiește în simbioză cu rădăcinile lui.

Pentru combaterea microorganismelor vătămătoare, cum ar fi cele care determină scăderea fertilității solului prin reducerea nitrăților și sulfatilor în compuși toxici sau cele care parazitează rădăcinile diferitelor plante precum și a altor dăunători, se procedează la așa-numita sterilizare parțială a solului. Procedeu constă în tratarea solului cu aburi (operație ce se efectuează curent în sere), aplicarea de amendamente masive cu var nestins, cu formalină sau sulfură de carbon etc. Pe această cale sînt distruse, în același timp și multe microorganisme folositoare, însă acestea după o bucată de vreme de la sterilizare se înmulțesc rapid. Pentru refacerea microflorei utile, în asemenea cazuri, se recomandă, dacă condițiile de climă permit, folosirea de îngrășăminte bacteriene.

Iată cum omul, cunoscînd viața solului și în deosebi lumea microorganismelor care se agită tăcută în misteriosul domeniu de sub picioarele noastre, ajunge să stimuleze sau să împiedice dezvoltarea microorganismelor, ba chiar să le cultive și să le folosească pentru sporirea recoltelor agricole.

Prof. dr. docent

H. CHIRILEI

Institutul Agronomic „N. Bălcescu”
București

ACTUALITATEA ȘTIINȚIFICĂ

● Cel mai nou eveniment științific, pe plan mondial, este lansarea și plasarea pe orbită — la 12 octombrie a.c. — a navei cosmice americane „Apollo-7”, cu trei cosmonauți la bord. Nava va rămîne în spațiu timp de 11 zile.

După ce au înconjurat Pământul de cîteva ori, cei trei cosmonauți au efectuat, sîmbătă 13 octombrie, o manevră de întîlnire în spațiu cu cea de a doua treaptă a rachetelor purtătoare „Saturn-1 B”. Manevra a reușit. De asemenea, luni, 14 octombrie, locuitorii din S.U.A. au putut urmări la televizor primele imagini transmise în direct din Cosmos, care însă — așa cum arată agențiile de presă — au lăsat mult de dorit.

La bordul navei „Apollo-7” s-au produs o serie de defecțiuni care au fost remediate de membrii echipajului.

Lansarea și plasarea pe orbită a navei cosmice „Apollo-7” reprezintă o importantă realizare științifică, un nou pas pe drumul ce-l face omul pentru a debarca pe Lună.

● Oamenii de știință bulgari au creat un nou soi de griu denumit „19-16” care dă o recoltă de peste 7 000 kg la hectar.

● Astronomul polonez K. Kordilewski afirmă că, în urma observațiilor îndelungate făcute de el, a constatat că nu numai planeta Saturn ci și Pământul ar fi înconjurat de un inel.

Descoperirea învățatului polonez are o mare însemnătate nu numai pentru astronomie ci și pentru astronautică.

Rezervele de hrană ale omenirii

În prezent trăiesc pe planeta noastră aproximativ 3 miliarde și jumătate de oameni. Mai mult de 50 la sută dintre ei — mai ales în Asia, Africa și America Latină — suferă însă de subnutriție. Din hrana acestor populații lipsesc, în special, proteinele de origine animală, atît de necesare pentru creșterea și dezvoltarea organismului.

Cîteva date statistice reliefează în mod pregnant tragismul acestei situații. Se știe, de pildă, că pentru o alimentație rațională, omul are nevoie de 2500—2700 de calorii și de 25 grame de proteină animală pe zi. Dar, în timp ce în țările dezvoltate se consumă, în medie, pe zi și pe locuitor 3 000 de calorii, din care 44 de grame de proteine animale, în țările subdezvoltate populația nu dispune decît de circa 2 150 de calorii pe zi și pe locuitor și de numai 9 grame de proteine animale.

Aceasta este situația în prezent. Nu trebuie să pierdem însă din vedere faptul că populația globului se înmulțește foarte rapid. Această așa-zisă explozie demografică va face ca în jurul anului 2000 populația pămîntului să ajungă la aproape 7 miliarde de suflete, adică de două ori mai mult ca în prezent.

Luînd în considerare toate datele acestei probleme complexe, oamenii de știință se preocupă intens pentru a găsi soluții noi și cît mai eficiente spre a se putea asigura, în viitor, o hrană corespunzătoare în-

regii populației de pe planeta noastră. Printre măsurile preconizate în acest sens se menționează, în primul rînd: cultivarea tuturor suprafețelor de terenuri bune pentru agricultură, realizarea unor producții mai mari la hectar, exploatarea mai intensă a rezervelor alimentare existente în mări și oceanele lumii, producerea de cît mai multe alimente sintetice.

Potențialul agricol al planetei noastre este încă insuficient valorificat. În prezent, bunăoară, numai o zecime din suprafața agricolă este cultivată și există posibilitatea ca încă 20 la sută din terenurile continentale să fie rediate agriculturii.

Rezerve uriașe de hrană ne oferă apele Oceanului Planetar. Astăzi, după datele statistice existente, din apa mărilor și oceanelor se pescuiesc anual doar 10 milioane tone de pește, în vreme ce savanții socotesc că printr-o exploatare mai rațională, chiar cu mijloacele de astăzi, s-ar putea pescui de 10—12 ori mai mult. În afară de aceasta, apele mărilor și oceanelor conțin uriașe cantități de alge marine care, așa cum arată experiențele făcute în R. P. Chineză, Japonia și în alte țări — ar putea fi folosite foarte bine și ca nutreț pentru animale dar și pentru prepararea unor mincăruri gustoase și hrănitoare.

Rezerve uriașe de hrană se pot asigura pe calea folosirii de alimente sintetice. Cîteva succese

remarcabile s-au și obținut în această direcție. În S.U.A., de pildă, s-a realizat un produs de carne artificială din proteină vegetală, care poate fi folosit în locul cărnii naturale, pretîndu-se la congelare și uscare. Sînt puse, de asemenea, în circulație, cantități însemnate de fibre de carne din soia care înlocuiesc cu succes carnea de pui și de vacă.

Mari posibilități oferă și produsele obținute din petrol. Prin folosirea unor plante microscopice unicelulare care se dezvoltă aproape exclusiv pe baza petrolului pur, oamenii de știință au obținut mari cantități de proteină de bună calitate. Cultivate, aceste microorganisme reprezintă, după părerea oamenilor de știință, un mijloc mult mai eficace de producere a proteinelor decît creșterea animalelor sau utilizarea Oceanului Planetar. La cel de-al VII-lea Congres al petrolului care s-a ținut anul trecut la Mexico s-a arătat, de pildă, că în vreme ce sînt necesare trei luni pentru cultivarea de mazăre și 11 luni pentru creșterea bovinelor care realizează proteine digeribile, din petrol se pot realiza aceleași proteine numai într-o singură zi.

Pentru realizarea unor grăsimi echivalente cu cele de origine animală se preconizează a se recurge la drojzii. O metodă elaborată de curînd permite, încă de pe acum, să se obțină în mod artificial o drojdie extrem de bogată în grăsimi.

Așa dar rezervele de hrană ale omenirii sînt extrem de variate și multiple. Și, ceea ce azi ne pare încă de domeniul fanteziei, într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat, va deveni realitate.

S. LAZĂR

La Institutul Central de Cercetări Agricole din Capitală se fac analize asupra eficacității produselor chimice folosite în combaterea dăunătorilor la pomii fructiferi

Un nou stat independent pe harta lumii :

GUINEEA ECUATORIALA

In zorii zilei de 12 octombrie a. c., tam-tamurile — aceste străvechi tobe africane — au anunțat, într-o izbucnire de frenetică bucurie, că începând de la acea dată, Guineea Spaniolă este independentă. Noul stat — cel de-al 41-lea de pe continentul african — intră în istoria contemporană sub denumirea de Guineea Ecuatorială.

Teritoriul acesta, cu o suprafață de aproximativ 28.000 km. p. și o populație de circa 250.000 de oameni, este situat pe țărmul Golfului Guineei, între Gabon și Camerun. Populația, formată în cea mai mare parte din negri bantu, a cunoscut veacuri de-a rândul o cruntă și nemișoasă asuprire colonială. Pe la finele veacului al 15-lea, țara sa a fost robită de colonialiștii por-

tughezi. Două veacuri și jumătate mai târziu, apar aici colonialiștii spanioli, care ocupă în 1843 insula Fernando Poo, iar peste câțiva timp — și partea continentală a țării: provincia Rio Muni.

Vîntul nou al libertății și independenței — ce s-a abătut, după cel de-al II-lea război mondial, peste toate popoarele aflate sub stăpînire colonială — a pătruns și în Guineea Spaniolă. Sătul de „binefacerile ocrotitorilor săi“ de la Madrid, poporul din Guineea Spaniolă cere să i se acorde independența. Dorințele lui nu sînt luate, însă, în considerare. Mai mult, pentru a-și întări dominația asupra acestui teritoriu, Guineea Spaniolă este declarată în anul 1959 provincie a Spaniei sub denumirea de: Re-

giunea Ecuatorială Spaniolă. Numai că, socoteștile de acasă ale colonialiștilor nu s-au potrivit cu realitățile lumii contemporane și cu dorința de libertate și independență a poporului din provincia creată în mod artificial și arbitrar. Poporul din Guineea Spaniolă nu s-a lăsat înșel de promisiunile colonialiștilor ci a continuat lupta, iar după multe tergiversări, guvernul spaniol a fost nevoit să accepte independența fostei sale colonii.

Capitala noului stat este orașul Santa Isabel. În fruntea țării se află președintele Francisco Macias Nguema, ales la 22 septembrie a.c. Tot cu acel prilej a fost constituită și Adunarea Națională care numără 35 de membri. Limba oficială este spaniola.

Noul stat pășeste pe drumul istoric sale împovărat de multe greutăți. Ca urmare a îndelungatei stăpîniri coloniale, economia Guineei Ecuatoriale este slab dezvoltată. Ea se bazează, în special, pe agricultura Terenurile bune pentru agricultură sînt însă puține. Se cultivă, mai ales, arbori de cacao și cafea, palmieri și bananieri, ale căror produse sînt destinate, în cea mai mare parte, pentru export. Orezul și maniocul se cultivă pentru acoperirea nevoilor interne.

Industria este foarte slab dezvoltată. Ea se rezumă doar la câteva mici unități producătoare de ciment, cherestea și mobilă.

Pornind pe noul drum al independenței, poporul din Guineea Ecuatorială va ști să găsească drumul spre dezvoltarea patriei sale, pentru a face din ea un stat cu adevărat liber și independent.

L. SIMION

STIMAȚI CITITORI,

Dintre scrisorile sosite la redacție, unele se referă la conținutul revistei noastre. Pe această linie, cititorii au făcut și o serie de propuneri pretioase pentru îmbogățirea tematicii.

În dorința de a lărgi mereu tematica revistei, de a îmbunătăți conținutul „Albinei“ prin publicarea de materiale cât mai folositoare, colectivul redacției dorește să cunoască și alte păreri din toate județele țării, rugîndu-vă, pe această cale, să ne scrieți :

1. Ce anume articole, reportaje sau rubrici publicate în ultima vreme v-au plăcut sau nu ?
2. Ce probleme ați dori să mai dezbatem în coloanele revistei ?
3. Cum v-au ajutat în munca dumneavoastră și la îmbogățirea cunoștințelor social-politice și cultural-stiințifice materialele apărute pînă acum ?
4. Ce rubrici noi considerați că ar fi bine să introducem în paginile revistei. Observațiile și propunerile făcute vor fi analizate cu toată atenția și vom ține seama de ele în alcătuirea numerelor viitoare ale revistei.

OLIMPIADA '68

12 octombrie 1968 — dată cu o dublă semnificație: se împlinesc 476 de ani de la descoperirea Americii de către Cristofor Columb și are loc deschiderea celei de-a XIX-a ediții a Jocurilor Olimpice. Pentru prima dată, o femeie — atleta Enriqista Basilio a urcat cele 90 de trepte pînă la uriașa cupă de metal în care a prins flacăra ce va străluci desfășurarea întrecerilor olimpice pînă în ultima zi.

În Mexic e continuat idealul olimpic al antichității — o întîlnire a tineretului lumii unde nu se practică doar sportul, ci se cîntă bucuria de pace și viață. 20 de evenimente culturale se vor împleți cu competițiile sportive aducînd frumusețea artei în arena olimpică.

La această confruntare a culturii și artei

participă personalități și formații de faimă mondială. S-au deschis expoziția artei mondiale, festivalul internațional al folclorului, o prezentare de scurt-metraje, o expoziție despre aplicarea energiei nucleare, expoziția de filatelie și artă populară, festivalul picturii murale infantile, o întîlnire internațională a poezilor.

Olimpiada '68 a început. Încă din primele zile ea ne prilejuiește satisfacții și bucurii. Alături de milioane de oameni de pe toate meridianele globului, am urmărit prin intermediul micului ecran, izbînda primilor sportivi români intrați în competiție. Campioană olimpică la săritura în lungime este acum Viorica Viscopoleanu, a cărei performanță — 6,82 m. marchează și un nou record mondial. O meda-

lie de argint a adus țării noastre Mihaela Pe-neș aruncînd sulita la 59,92 m.

Așteptăm cu emoție, intrarea în concurs și evoluția celorlalți sportivi români, dorind să-i vedem pe podiumul învingătorilor.

Medaliile ne bucură și urcă România pe firmamentul gloriei sportive. Deplinul sentiment de bucurie ni-l dă faptul că marea cunună de lauri a Olimpiadei a obținut-o atotbiruitoarea pace.

Cînd la festivitatea inaugurală, zece mii de porumbei au filigranat cerul mexican, zborul lor a avut putere de simbol. Aceasta este cea de a șasea Olimpiadă consecutivă în istoria contemporană, deoarece salvele de tun ale primelor două războaie mondiale au intrerupt Olimpiadele după cea de a cincea ediție.

A. CROITORU

Lucrările Adunării Generale a O. N. U.

La Organizația Națiunilor Unite în aceste zile, reprezentanții diferitelor state prezintă expuneri în legătură cu punctul I de pe ordinea de zi: „dezbatere de politică generală“. Au loc de asemenea și discuții în principalele comitete ale acestui for internațional.

Luînd cuvîntul în cadrul Comitetului juridic, unde au început dezbaterile asupra raportului Comisiei de drept internațional, reprezentantul României, Gheorghe Secarin, a relevat rolul important pe care îl joacă O.N.U. în dezvoltarea progresivă a dreptului internațional. Delegatul român a scos, apoi, în relief, atașamentul țării noastre față de convingerea care afirmă necesitatea respectării, în viața internațională, a principiilor moralei.

La ședințele din ultima vreme ale Adunării Generale au luat cuvîntul, printre alții, ministrul de externe al Tunisiei, reprezentanții Republicii Chile, Ghanei, Danemarcei, Israelului, Italiei, Canadei, ministrul de externe al Republicii Arabe Unite etc.

Ministrul de externe al Italiei a subliniat, în intervenția sa, necesitatea „îmbinării eforturilor tuturor pentru a se împiedica o revenire la războiul rece“.

Expunînd poziția țării sale față de problema Orientului Apropiat, ministrul de externe al Israelului a prezentat și un plan de nouă puncte, care prevede în esență: încheierea unui tratat de pace care să cuprindă condițiile precise ale coexistenței și să includă o hartă, elaborată de comun acord, a unor frontiere sigure și recunoscute, precum și convocarea unei conferințe a statelor Orientului Apropiat, în vederea elaborării unui plan pe cinci ani de soluționare a problemei refugiaților.

Intervenția ministrului de externe al Republicii Arabe Unite a fost consacrată, în deosebi, tot problemei Orientului Apropiat. El a subliniat necesitatea de a stabili un program pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, care să prevadă, în primul rînd, retragerea forțelor israeliene din teritoriile arabe ocupate.

UN NOU PRILEJ DE ECONOMII

7 octombrie - 2 noiembrie

TÎRGUL de TOAMNĂ

incălțăminte galanterie Confectii
MAROCHINĂRIE tricotaje CIORĂPĂRIE

cu REDUCERI de PREȚURI pînă la 30%

LA MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM

Pinguinul vă sfătuiește

Preîntîmpinați răceala, gripa, în timpul umed și friguros, procurîndu-vă încălțăminte de cauciuc — șoșoni, cizmulițe, galoși — marca „Pinguin“.

Nu neglijați !

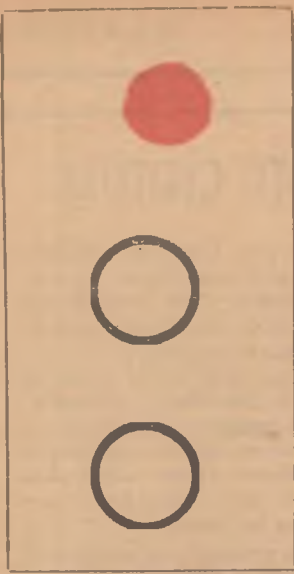
Procurați-vă de îndată încălțăminte de cauciuc marca „PINGUIN“, fabricată la un nivel calitativ superior și într-un sortiment bogat de modele de

I. I. S.

cauciucul quadrat

BUCUREȘTI, STR. DINU VINTILA 7-15, SECTORUL II

PE STOP

BALAST

Era miezul nopții. La intrarea în comuna Troianul apare un tractor transportând ceva. Tractorul intră în primul șanț pe care îl găsește face o tumbă, ceva-ul din remorcă se răspindește pe jos, apoi, redresind vehicolul răsturnat, tractoristul dispăre în noaptea neagră.

Nu, nu era o secvență dintr-un scenariu polițist. Nu era nici măcar un nou sistem de transport cum au crezut localnicii care s-au minunat a doua zi dimineață, constatând că o porțiune de drum (deși nu necesita reparații) era presărată cu balast.

Era tractoristul Alexandru Dulceanu de la I.M.A. Roșiorii de Vede (brigada Troianul) care se îndeletnicea cu transporturi nocturne (și desigur fără forme legale) de balast din riul Vede, pentru diferiți cetățeni. Tot îndulcindu-se Dulceanu cu transporturi pe sub mână, a ajuns cu balastul... pe sub tractor. Cu toată dispariția sa în noaptea dimineața s-a făcut lumină în problema accidentului, fiind pusă să plătească contravaloarea pagubelor. Poate că așa va scăpa și de balastul unor astfel de comportări.

CARE E MAI TARE?

Ultimele performanțe ale frunțașilor ciclismului nostru pălesc în fața isprăvilor unor vajnici bicicliști de pe drumurile sătești. Walter Ziegler cu a sa bicicletă a câștigat Turul României, Emil Rusu concurează la Olimpiada din Mexic; dar ei au avut drept adversari tot niște cicliști.

Aurel Miclea din Moșuni (Mureș) s-a întrecut cu un tractor cu remorcă cu tot. Alergând cu viteză excesivă, el s-a lăsat foarte greu depășit de tractorist. Când s-a văzut întrecut, Miclea a încercat să-și jeneze adversarul. Drept care, în loc să țină marginea șoselei, el a virat spre centru, încercând cu umărul țaria oblonului lateral al remorcii. Pentru acest procedeu incorect — jenirea adversarului cu umărul — cicliștii de performanță sînt descalificați. Miclea a fost însă „recompensat” — după o cursă atât de dură — cu o „odihnă” la spital.

După o săptămână, pe șoseaua Alexandria-Olteni, biciclistul Mihalache Niculescu, gelos probabil pe performanța confratelui din Moșuni, a vrut ca vehicolul său să fie mai tare decît o motocicletă. Și a fost! Tamponat de o motocicletă deoarece nu a semnalizat schimbarea direcției de mers, a provocat rănirea gravă a motociclistului Ion Călin din Virtuoapele (Teleorman), ca și a pasagerului de la spatele acestuia.

Îi recomandăm totuși năbădăiosului performer ceva mai multă prudență. Cine știe, data următoare s-ar putea să întâlnească o basculantă și...

VL. P.

— Ce faci, Marie?!
— Ți-am spus să nu mai pleci noaptea la drum fără „ochi de pisică”!...

Desene de T. PALL

PESTE DRUM

Binecunoscuta zicală *Graba strică treaba* se poate aplica perfect și cînd e vorba de traversarea șoselei. Ana Florescu din comuna Cornereva, județul Caraș-Severin, a uitat, se pare, acest amănunt folcloric și fără să se mai uite în stînga sau în dreapta, a trecut... Sau mai bine zis a vrut să treacă. După cîțiva pași s-a împiedicat, dar nu de o piatră, ci de o autobasculantă care mergea cu viteză legală. Autobasculanta a rămas pe picioare, adică pe roți.

— Mare noroc ai avut, maică! Dacă îmi călcai rața nu scăpai fără o sută de lei..

A. C.

RĂSPUNSURI NETIMBRATE

AUREL OANCEA, Richiș (Sibiu). V-ați intitulat materialul *Fără economie*, și totuși, la redactarea lui ați făcut economie de idei. Față de nota publicată la pagina de satiră și umor a revistei noastre din 26 octombrie 1967 ați făcut numai cîteva mici modificări. În nota amintită, acțiunea se petrece la C.A.P. Belinț, dv. o localizați la Richiș, iar lucerna ați înlocuit-o cu trifoi. Ba mai este o dovadă a efortului creator pe care l-ați depus: în loc de 10 vaci, apar 5. Ne bucură că citiți cu atenție revista, dar dacă pentru „memorizare” puteți căpăta o notă bună, pentru copiat întrebați-l pe profesorul din sat ce notă dă de obicei.

Vă mulțumim totuși pentru sesizarea faptului că la C.A.P. Richiș neglijența înregistratorilor a dus la sacrificarea a cinci vaci. Și pentru a fi în ton cu corespondența dv., le adresăm celor în cauză finalul notei pe care ați copiat-o din *Albina*: „Ele au mîncat pe vaci pentru că sînt vaci. Dar cei care le supravegheau?”

Vă rugăm ca pe viitor să continuați să ne sesizați fapte interesante chiar atunci cînd nu veți găsi în revista noastră un model la care să le puteți adapta.

VASILE TUREA, Coțușca (Botoșani) ne arată într-o scrisoare că „Vasile Șmahon pentru te miri ce, te înjură și sare la bătaie”. Drept care îl pune și pe această cale în atenția miliției locale, chiar cu riscul de a-l lipsi pe viitor pe harnicul nostru corespondent de un „erou” de foiletou.

AL. IONESCU IAȘI, (București). După cum scrieți dv într-o ghicitoare „Lacrimi de-ați scoate / Puțin te importă!”

Totuși pe noi „ne importă” felul în care sînt redactate materialele. Or, gramatica și umorul dv. chiar că-ți scot lacrimi pînă le pricepi.

TITI GHEORGHIU, Vaslui. Ca vechi corespondent ar fi trebuit să știți că redacția nu înapoiază manuscrisele nepublicate și nici măcar nu le poate păstra un

timp nelimitat. De altfel pentru „bogăția” (cantitativă, nu calitativă) de materiale pe care ni le trimiteți nu ne-ar ajunge un dulap întreg, dacă nu ne-am mai ajuta din cînd în cînd cu... coșul. În orice caz, corespondențele din ultimele trei luni vă stau oricînd la dispoziție. Deși nu vedem la ce v-ar face trebuință, pentru că și așa vă prisoșesc. Dovadă că ni le trimiteți de cîte 2—3 ori și le mai dați și pe la alte publicații.

MIHAI ALBU revine într-o recentă corespondență cu un mai vechi necaz al sâtenilor din Cefa. Întreprinderea cinematografică a județului Bihor programează în mod defectuos filmele, unele rulînd de cîte 2—3 ori. Oare întreprinderea cinematografică își face planul sau muncește numai... de plan? În orice caz, comitetul județean pentru cultură și artă are un cuvînt de spus, pentru ca sâtenii din Cefa să aibă filme de văzut.

POȘTAȘUL VESEL

La o farmacie:

- Vreau să cumpăr un termometru.
- Doriți un Reaumur sau un Celsius?
- Care e diferența?
- Conform termometrului Celsius, apa fierbe la 120 de grade, iar după Reaumur la 80 de grade.
- Atunci dați-mi un Reaumur, că e mai economic.

**12 snoave
CUPON 12**

Cu aceasta se încheie seria celor 12 SNOAVE ale concursului nostru. Așteptăm răspunsurile dv. însoțite de cupoanele respective. Ultima zi în care aceste răspunsuri mai pot fi expediate este **31 octombrie 1968**.

Vă rugăm ca, în afară de adresa exactă conform noii împărțiri administrativ-teritoriale, pe plic să menționați: **Pentru concurs. Adresa noastră este: Revista „Albina” București Oficiul 33.**

ANECDOTE

— Domnule doctor, internați-mă în sanatoriu și operați-mă. Aș vrea să mă asigurati, însă, că nu voi simți nici o durere. Nu sînt obișnuit cu ele.

— Nu ești obișnuit? Atunci du-te acasă! Dacă pînă acum nu ai simțit nici o durere, înseamnă că nu ai nimic.

Profesorul explică.
— Pămîntul se învîrtește în jurul soarelui...

Elevul Ionescu îl intrerupe:
— Cînd nu e soare, împrejurul cui se-nvîrtește?

Un renumit vîntor de elefanți a fost întrebat de cînd anume are pasiunea vînatului acestor animale.
— Să vedeți — răspunde el. De fapt m-am ocupat de etnologie și am venit în Africa vrînd să caut specii rare de insecte. Din păcate însă mi-am pierdut ochelarii curînd după sosire..